

GONIEC

KRAKOWSKI 8 Mk.

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7,
Telefon Nr. 2502. P. K. O. Nr. 140.011.

Biuro miastowe administracji: Karmelicka 16, Telefon Nr. 2086

Prenumerata w Krakowie: miesięcznie z odnośnieniem do domu Mk 210— Zamiejscowa Mk 240— Rękopisów Redakcja nie zwraca

Ogłoszenia: Wiersz nonparelowy w zwykłych ogłoszeniach Mk 15. — Układ tabel. Mk 20. — Drobne od wyrazu Mk 5. — Matrymonialne i korespondencja prywatna Mk 7. Nadesłane Mk 35. — Nekrologi Mk 20. — Komunikaty po kronice Mk 45. — Głosy publiczne i dział ekonom. Mk 50. — Na pierwszej stronie Mk 60.

Załączniki przyjmuje się wedle umowy. — Wszelkie komunikaty należy nadsyłać **wprost** do Administracji. Komunikatów przesłanych Redakcji uwzględnić się **nie będzie**.

Nr. 102. — Rok IV.

Kraków, poniedziałek 18 kwietnia 1921.

Redaktor naczelny: Józef Rączkowski.

Loterya Klasowa.

Z Warszawy donoszą:
Ciągnięcie 1-szej klasy III. Loteryi Państwowej odbędzie się dnia 19 maja b. r. Największa wygrana wynosi 5 milionów Marek. — Losy po Mkp. 50 za ćwiartkę Mkp. 100 za półówkę, Mkp. 200 za cały są do nabycia: „Klasówka“, Kantor Państwowej Loteryi, Kraków, Karmelicka 10.

Czeska „ugoda“.

Kraków, 17 kwietnia.

(K.) Wczoraj zanotowała prasa polska pogłoski o rzekomym kompromisie w sprawie granicy polsko-czeskiej na Śląsku Cieszyńskim. Wiadomości te pochodziły z czeskich źródeł urzędowych; miarodajne stery polskie oświadczają dziś, że żadna decyzja dotąd nie zapadła i że informacje czeskie należy przyjmować z rezerwą.

W całej tej sprawie uderza przedewszystkiem okoliczność, że właśnie Czesi, do niedawna tak butni i „nieustępliwi“, lansują teraz ugodowe pogłoski. Czyżbyśmy mieli do czynienia z istotną zmianą frontu, — jeśli zaś tak, jakie są tej zmiany przyczyny?

Przeczytawszy uważnie doniesienia czeskie, dochodzi bezstronny obserwator do przekonania, że o istotnej, zasadniczej zmianie frontu niema u Czechów mowy. Stajemy raczej wobec nowej próby stworzenia w kwestyi cieszyńskiej niekorzystnego dla nas „definitivum“ i to wśród warunków, któreby oznaczały moralną aprobatę Polski.

„Ugoda“, którą źródła czeskie hałaśliwie obwieszczają, nie jest wcale pomownem, gruntownem postawieniem sprawy cieszyńskiej; komisya delimitacyjna, to zaprawdę nie ciałko miarodajne do rozstrzygnięcia o przyszłości piastowskiej dzielnicy, a trzykilometrowa „strefa zmian i poprawek“, to zbyt wąska platforma do poważnych rokowań.

Czesi rozumieją to doskonale, a jeśli dziś głośno mówią o „rokowaniach ugodowych“, to właśnie dlatego, aby uspić ozujność społeczeństwa polskiego i zapobiedz oczekivanym próbom prawdziwej, szeroko pomyślanej rewizyi sprawy cieszyńskiej.

Pośpiech ich zrozumiał jest ze względu na ogólną sytuację polityczną. Oto Polska przewycięzyła wszelkie trudności i niebezpieczeństwa, na jakie była narażona; pokój w Rydze podpisany, konstytucya uchwalona, zwycięstwo w okręgach przemysłowych na Górnym Śląsku faktem dokonany. Rzeczpospolita, wzmocniona wewnątrz, zwolniona od grozy najazdu, to zaprawdę nie ten kontrahent z lipca 1920, na którym „rycerze z nad Wełtawy“ dokonali szantażu. Z drugiej strony Czechosłowacya z roku ubiegłego, a Czechosłowacya obecna, to także dwie zgoła odmienne wartości. Wówczas były tam jeszcze pewne pozory siły i żywotności, dziś monstrualność sztucznej budowy stała się już całkiem widoczną. Bezapelacyjne odwrócenie się Niemców sudeckich od hasła kompromisu z czeską państwowością, coraz silniejsze dążenia odsrodkowe na Słowaczynie i Rusi Karpackiej, to już dostateczne „memento mori“; dodajmy jeszcze wzrost agitacji komunistycznej wśród kół czeskich i znaczne osłabienie stosunków pomiędzy młodą republiką a państwami Zachodu, a przekonamy się, iż bilans czechosłowacki pogorszył się katastrofalnie.

W tych warunkach zrabowany podstępem Śląsk Cieszyński wydaje się Pradze zdobyczą wysoce niepewną. Należy przeto czempredziej „coś“ zrobić. Lepiej wszak stracić dziś małą częśćkę i tą ofiarą okupić zgodę, niż jutro postradać wszystko.

Naród polski nie pozwoli jednak na przetargi starą ziemią piastowską. Lipcowego rozstrzygnięcia w sprawie cieszyńskiej nigdy nie uzna za fakt ostateczny; w świadomości polskiej będzie on zawsze tylko stanowiącym prowizoryum, którego istnienie uniemożliwia nawiązanie ściślejszych węzłów z wiarołomnym sąsiadem. Jeżeli Czesi chcą naprawdę zgody z Polską, — a ta jest im ze względów politycznych i gospodarczych konieczną, — to muszą zrozumieć, że sprawy cieszyńskiej nie załatwią sztuczkami i półśrodkami, ale że trzeba się zdecydować na jej ponowne uregulowanie, zgodne z narodem obliczem kraju i wolą jego ludności.

Doniesienia o kompromisie w sprawie Śląska Cieszyńskiego nieściśle.

Mor. Ostrawa. (PAT) Korespondent Polskiej agencji telegraficznej otrzymał od członków polskiej delegacji przy komisji rozgraniczającej dla Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy informacje stwierdzające, że podawane przez pisma czeskie doniesienia o rzekomo gotowym już kompromisie tudzież o ściśle określonych żądaniach delegacji polskiej, są nieściśle. Rokowania toczą się w dalszym ciągu. Delegacya polska wyda po zakończeniu rokowań oficjalny komunikat. Wobec tego wiadomości pochodzące ze źródeł czeskich należy przyjmować z rezerwą.

AUTO-STAR

Kraków, ul. Sławkowska 32

Tel. 1500.

Adres telegraf. „AUTOSTAR“

100 samochodów ciężarowych 3 do 5 ton pierwszorządnych fabryk jak „Benz Gagenau“, „Horch“, „Opel“, „Vomag“, ect. natychmiast ze składu w Krakowie do odbioru. 3589

Wszystkie samochody na pełnych obręczach gumowych. Gwarancya fabryczna na 6 miesięcy. Na składzie wszelkie przybory i części składowe do samochodów.

Naczelnik Państwa ratyfikował pokój

Warszawa (tel. M.). Rząd polski wysłał w sobotę w południe depeşe iskrową pod adresem komisarza spraw zagranicznych, Cziczeryna, w której zawiadamia, że Sejm upoważnił Naczelnika państwa do ratyfikacji traktatu pokojowego, zaś Naczelnik państwa traktat ten ratyfikował.

nia państwa do ratyfikacji traktatu pokojowego, zaś Naczelnik państwa traktat ten ratyfikował.

Rosya ratyfikowała traktat pokojowy

Moskwa. (PAT) Radio. Wied. B. K. Wszechrosyjski komitet wykonawczy na wczorajszym

posiedzeniu ratyfikował traktat pokojowy z Polską i z republiką Dalekiego Wschodu.

Postępy prac nad reformą rolną.

Podstawy finansowe reformy. — Przeprowadzona parcelacya i osadnictwo.

Warszawa. (Telef. M.) O postępie prac związanych przeprowadzeniem reformy rolnej dochodzą następujące informacje: Podstawą finansową reformy rolnej są z jednej strony płynne i płatne wierzycelności byłego rosyjskiego Banku włościańskiego, wynoszące do 200 milionów marek polskich i specjalne kredyty zawarte w ramach ogólnego budżetu państwa. Co do owego budżetu szczegółowego, to główny urząd ziemski przewiduje kwotę 900 milionów marek na fundusz inwestycyjny, 500 milionów marek na zakup inwentarza. Dotychczas prace parcelacyjne i osadnicze objęły naogół przeszło 300 tysięcy morgów ziemi.

Przeprowadzono parcelację i osadnictwo: Przez urzędy ziemskie na 150.332 morgach przez urząd osadniczy byłej dzielnicy pruskiej na 15 tysiącach morgach i przez prywatne, upoważnione jednak przez rząd instytucje parcelacyjne na 18607 morgach. W roku bieżącym zamierzone jest końcowe rozparcelowanie całkowite owych zaznaczonych powyżej 300 tysięcy morgów, ponadto 210.000 morgów w byłej Kongresówce, 170 tysięcy morgów w Małopolsce i 60.000 morgów w byłym zaborze pruskim. Poza tą ziemią pozostaje jeszcze ziemia kresowa parcelowana na rzecz żołnierzy.

Przeobrażenia w polskim życiu politycznym

Kryzys w Narodowym Zjednoczeniu Ludowym. — Większość po stronie p. Skulskiego. — Konserwatyści wezmą udział w wyborach. — Pogłoski sejmowe. — Ks. Lutostawski biskupem tarnopolskim? — Watykan o polskiej polityce wschodniej.

Warszawa. (Tel. M.) Sejm rozpoczął dzisiaj dalszy ciąg swoich feryi wielkanocnych, wobec czego na ulicy Wiejskiej z powrotem zapanowała cisza. Pozornie jednak tylko, — w rzeczywistości bowiem jeno formalna działalność sejmu zamarta. Nie obraduje plenum i nie zbierają się komisje. Tem większe jednak panuje ożywienie w klubach i kuloarach. Roztrząsane są wypadki, które się rozgrywają w Narodowym Zjednoczeniu Ludowym. Klub ten przeżywa kryzys wewnętrzny już od dłuższego czasu. Zdawało

się, że rozłam uwidoczni się w całej pełni w czasie walki o senat. Dzięki jednak niezmordowanej waleczności ks. arcybiskupa Teodorowicza udało się wówczas niebezpieczeństwo uchylić. Skończyło się na tem, że tylko kilku posłów włościańskich opuściło Pana Dubanowicza. Obecnie pod pozorem ustalenia linii wytycznych i programu stronnictwa zebrał się klub poselski Narodowego Zjednoczenia Ludowego wzmocniony przez zarząd stronnictwa, aby wreszcie kros płożyć gospodarce pp. ks. arcybiskupa

Teodorowicza, Dubanowicza i Falkowskiego. Nocne posiedzenie z piątku na sobotę, tego klubu trwało do godziny 2 i pół nad ranem, i nie dało rezultatu. Obrady sobotnie wyjaśniły podobno sytuację o tyle, że wiadomo, iż po stronie ministra Skulskiego, przeciwstawiającego się ks. arcyb. Teodorowiczowi i tow. stanęło 42 posłów. Jest to sukces pokazywany, klub bowiem liczy 73 członków.

Bardzo ożywione są rozmowy prowadzone w klubach na temat przyszłych wyborów i szans poszczególnych stronnictw. Jest już podobno pewne, że w kampanii wyborczej wezmą czynny udział także konserwatyści. Stańcyacy krakowscy dążyć mają usilnie do tego, aby zdobyć mandaty poselskie przynajmniej dla dra Leopolda Jaworskiego i ministra Bilńskiego.

Z pogłosek, które stanowią przedmiot pogawędek wśród posłów, warto zanotować dwie:

W Tarnopolu ma być kreowane biskupstwo rzymsko-katolickie. Nominację na pierwszego biskupa ma otrzymać ksiądz poseł Lutosławski. Druga pogłoska odnosi się również do Małopolski Wschodniej, a względnie do stosunków, które tam panują. Oto Ojciec św. miał w czasie pobytu ks. arc. Teodorowicza w Rzymie wyrazić żywe niezadowolenie z powodu jego polityki w sprawie ruskiej.

Watykan uważa podobno, że jedynie polityka wschodnia Naczelnika Państwa jest rozumna i zakrojona na szerszą skalę, otwierając przed Polską szerokie horyzonty. Taktyka naszej reakcji przynosi szkodę, nie tylko Polsce, ale i kościołowi na Wschodzie. Ta polityka uniemożliwia pozyskanie dla Polski Ukrainców galicyjskich.

Oto ma być opinia Watykanu, zakomunikowana ks. arc. Teodorowiczowi w Rzymie.

po uprzednim porozumieniu ze sprzymierzonymi, nie zadowolili się iluzorycznymi obietnicami i nie zgodzili się na kompensaty niepożądane dla Francji. Rząd francuski zdecydowany jest osiągnąć realne i pozytywne rozwiązanie spraw gwarancyjnych.

Suma długów niemieckich została sformułowana.

Lyon (PAT). Radio. Dnia 15 b. m. odbyła się w Paryżu konferencja pod przewodnictwem Milleranda, z udziałem wszystkich ministrów, w sprawie odszkodowania, oraz w sprawie stanowiska Francji względem Niemiec po pierwszym maju. Niemcy otrzymały już notę Francji, w której sformułowaną została suma długów i zobowiązań niemieckich.

Zarządzenia gen. Focha aprobowane.

Paryż (PAT). Havas. Dzienniki podkreślają, że oświadczenie Brianda wywołało głębokie zadowolenie członków komisji dla spraw zagranicznych. Znaczna część prasy zaznacza, że Briand stwierdził kategorycznie, iż użyje wszelkich środków, celem doprowadzenia do współdziałania z Francją wszystkich sojuszników. Briand wyraził zadowolenie z powodu stanowiska, zajętego przez Stany Zjednoczone w sprawie odszkodowań. Wreszcie podkreślił Briand w swej mowie, że polityka pacyfikacyjna Azji Mniejszej i Turcji prowadzona jest wśród najpomyślniejszych warunków.

„Echo de Paris” stwierdza, że konferencja w pałacu Elizejskim zaaprobowala zarządzenia zaproponowane przez marszałka Focha, przewidujące powołanie pod broń poborowych w wieku lat 18 i 19. Zdaniem tego dziennika, dalsza okupacja objęłaby obszar węglowy zagłębia Ruhr i przemysłową część Westfalii. Louchera przedstawił szczegółowy plan oszczędzania węgla, wydobywanego w Nadrenii, oraz produktów przemysłowych, pochodzących z obszaru okupowanego, podkreślając konieczność uczynienia z nowej okupacji stałego środka do uzyskania od Niemców spłaty długów. Panuje przekonanie, że przez zrealizowanie projektu Louchera Francja uzyskałaby rocznie 3 miliardy franków.

Amerika weźmie udział w obradach Rady ambasadorów.

Paryż (PAT). Havas. „Matin” donosi z Nowego Jorku: Jest rzeczą prawdopodobną, że dla dania dowodów praktycznych i namacalnych stanowiska swego, zajętego w sprawie odszkodowań, Harding poleci w najkrótszym czasie Boudenowi zajęcie z powrotem stanowiska, jakie zajmował w komisji odszkodowań. Nie jest wykluczone, zdaniem tego dziennika, że Wallace, ambasador Stanów Zjednoczonych w Paryżu w krótkim czasie znów będzie brał udział w posiedzeniach Rady ambasadorów.

Prezydent ministrów Witos w Małopolsce.

Warszawa (tel. M.). Prezydent ministrów Witos wyjechał na krótki czas do Małopolski. Wobec tego, że w poniedziałek po południu wyznaczono jest posiedzenie rady ministrów, na którym mają być rozważane sprawy, związane z realizacją traktatu pokojowego, powrotu premiera do Warszawy spodziewać się należy w poniedziałek rano.

Delegacja polska do Brukseli wyjechała.

Warszawa (tel. M.). W sobotę wieczór wyjechała do Brukseli członkowie delegacji polskiej p. Łukasiewicz i Arciszewski. Wyjazd prof. Aszkenezego odłożony został do niedzieli.

Amerika wysprzeda wojenne zapasy gospodarcze.

Warszawa (tel. M.). Z kół gospodarczych nadchodzą sensacyjne wiadomości o zamiarach demobilizacji rzeczowej Stanów Zjednoczonych. Mówią mianowicie, że Stany Zjednoczone mają zamiar wysprzedać całkowicie wojenne zapasy gospodarcze wszelkiego rodzaju, oszacowane na cenę 14 miliardów dolarów. Za 10 procent kosztów nabycia, t. j. za cenę sprzedaży niespełna półtora miliarda dolarów. Oczywiście, że same zamiary tego rodzaju Stanów Zjednoczonych oddziałają dodatnio na sytuację drożyzniową w Europie, zapowiadając rychły kres i stanowczy cios drożyznie.

Druga milionówka w Krakowie.

Warszawa (PAT). Przy dzisiejszym ciągnięciu milionówek padła wygrana na Nr. 2,076,183 przestany do Polskiej Krajowej Kasy pożyczkowej w Krakowie.

Akcja dla poprawy kursu, marki polskiej.

Banki amerykańskie i szwajcarskie pomogą do zwyczajki marki polskiej.

Warszawa (tel. M.). Nadeszła tutaj wiadomość z powołaniem na wiedeńskie finansowe pismo „Finanzobserver”, jakoby rokowania polskich kapitalistów z zagranicznymi kołami bankowymi w sprawie poprawy stanu marki polskiej znajdowały się już w przededniu pozy-

tywnego załatwienia. Wielkie domy bankowe zagraniczne, zwłaszcza amerykańskie i szwajcarskie, mają być skłonne do założenia domu bankowego państwowego, któryby dopomógł do zwyczajki waluty i podtrzymania tej zwyczajki.

Komisja Ligi Narodów pragnie opuścić Kowno

Wilno. (East Express) Komisja cywilna Ligi Narodów w Wilnie została rozwiązana. Pozostała komisja wojskowa kontrolująca z pułkownikiem Bergerem na czele, który wyjechał do Warszawy. Za kilka dni komisja ta wyjeżdża przez Prudy do Wilna, gdzie już znajduje się

komisja wojskowa Ligi Narodów. Sytuacja pułk. Chardigny jest dotąd nie wyjaśniona. Komisja Ligi Narodów odnosi się niechętnie do perspektywy dłuższego pobytu w Kownie, wobec ujawnionej nieżyczliwości Litwinów.

„Decyzja w sprawie G. Śląska będzie dla Polski pomyslna”.

Oświadczenie prez. ministrów Brianda.

Warszawa. (Tel. M.) Z Paryża nadeszła tu wiadomość, że prezydent ministrów Briand wygłosił na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych w izbie deputowanych dłuższe przemówienie o zagadnieniach polityki zagranicznej. Briand wypowiedział się również w sprawie Górnego Śląska i zaznaczył, że sprawa przynależności obszarów plebiscytowych będzie uregulowana w myśl postanowień traktatu pokojowego. Decyzja co do nowej granicy polsko-niemieckiej na Górnym Śląsku będzie już wkrótce powzięta. Decyzja ta zapadnie dla Polski pomyslnie, ponieważ przysądzi na rzecz Polski przynależność obszarów przemysłowych górniczych, a to zgodnie z większością głosów oddanych na tych obszarach za Polską.

Składy broni

Bytom. (PAT) Nadzwyczajny sąd wojenny koalicyjny w Bytomiu skazał pewnego kupca niemieckiego na 5 lat więzienia za przechowywanie całego składu broni i amunicji. Mianowicie przechowywał on 60 karabinów i 9 tysięcy naboju. Odkrycie to wskazuje, że ma się tu do czynienia z organizacją wojskową.

Bytom. (PAT) Władze koalicyjne wykryły w lesie pod Bąkowem powiatu kluczborskiego niemiecki skład broni i amunicji, konfiskując 40 karabinów, 3 karabiny maszynowe ciężkie, 7 karabinów maszynowych lekkich, 7000 naboju, 1000 pałek gumowych.

Zniesienie stanu oblężenia

Bytom. (PAT) Komisja międzysojusznicza w Opolu postanowiła znieść stan oblężenia z dniem 18 bm. w powiatach: Katowice miasto, Katowice

ce wieś, Bytom miasto, Bytom wieś, Królewska Huta, Pszczyzna i Rybnik.

Generał Lerond o linii granicznej

Paryż. (PAT) Generał Lerond przed odjazdem oświadczył sprawozdawcy „Excelsiora”, że zdaniem jego ustanowienie nowej granicy niemiecko-polskiej na Górnym Śląsku nie napotka na żadne poważniejsze polityczne albo gospodarcze trudności.

Powrót generała Leronda

Bytom. (PAT) Generał Lerond oczekiwany jest dzisiaj w Opolu.

Przemysłowcy niemieccy wobec odbudowy polskiego przemysłu.

Bytom. (PAT) Prasa niemiecka zamieszcza inspirowany przez koła handlowe i przemysłowe niemieckie komunikat, który stwierdza, że wznaga się rozgorzenie przeciwko wydanemu przez rząd niemiecki zakazowi wywozu towarów do Polski. Sytuacja przemysłowa Niemiec staje się coraz krytyczniejsza, szczególnie od zasobowania sankcyj cłowych na zachodzie. Komunikat stwierdza, że towary niemieckie przenikają do Polski przez Szwajcaryę, Czechosłowację, a nawet przez Anglię i że między tymi krajami a Polską wzmogły się w ostatnich czasach stosunki ze szkodą dla interesów Niemiec. Zakaz niemiecki sprawił to, że przemysł w Polsce zaczął się odbudowywać coraz widoczniej, niezależnie od potrzeb kraju od importu niemieckiego. Niemieckie sfery handlowe i przemysłowe przeto poczyniły kroki samopomocy w kierunku utworzenia izby handlowej niemiecko-polskiej, która będzie miała za zadanie zacieśnić stosunki handlowe między obu krajami.

Francja wobec nowych propozycji niemieckich.

Paryż. (PAT) W komisji dla spraw zagranicznych Izby deputowanych oświadczył prezydent ministrów Briand, że jeżeli Niemcy przed 1 maja uczynią propozycję, to nie zgodzi on się na to, aby wdać się w nowe rokowania z niemieckimi delegatami bez uzyskania zastawu, aby w ten sposób przeciwdziałać możliwej polityce przewlekanej ze strony państwa niemieckiego. Odmówiłby on nawiązania rokowań przez jakiegokolwiek pośrednictwo i przy danej sposobności zgodzi się tylko na bezpośrednie rokowania. Briand zaznaczył, że rząd zwraca całkiem szczególną uwagę na kwe-

stę zarządzeń, które są zamierzone na wypadek, jeżeli Niemcy nie wypełnią swoich zobowiązań. Rząd już rozważył cały plan, który będzie przeprowadzony tylko po zapytaniu o zgodę sprzymierzeńców. Gdyby Francja została zmuszoną do mobilizacji celem obsadzenia obszarów niemieckich, to obszar obsadzony musiałby zostać tak zorganizowany, aby pobór 50% opłaty następował w sposób taki, ażeby Francja miała pewny zastaw dla naprawienia szkód, które poniosła.

Co do Niemiec Briand oświadczył, iż podstawiłając zupełną swobodę wprowadzeniu rokowań

Sejm gdański wobec rokowań z Polską.

Gdańsk. (PAT) Większą część wczorajszego posiedzenia sejmu gdańskiego wypełniła dyskusja na temat rokowań z Polską. Przedmiotem dyskusji były głównie wywody posła komunistycznego Rahma, który oświadczył, że ponieważ senat nie poinformował o stanie rokowań z Polską, przeto mówca zwrócił się do grupy polskiej z prośbą o wiadomość w sprawie rokowań. Wiadomość tę mówca otrzymał. Następnie zabrał głos **prezydent senatu Sahn**, który przedstawił oświadczenie rządowe w tej sprawie. Oświadczenie to nawiązując do wywodów posła Rahma i posła polskiego Kuhnerta, podaje, że senat musi przeciwko takiemu traktowaniu rokowań międzynarodowych założyć jak najenergiczniejszy protest. Stanowisko delegacji gdańskiej jest skutkiem tego utrudnione, zwłaszcza, że Polska strona rządowa dostarcza poufny materiał o rokowaniach polskich frakcji sejmu gdańskiego, który nie jest przecież organizacją rządu polskiego, lecz przedstawicielką części ludności wolnego miasta. Następnie zabrał głos poseł komunistyczny Rahm, który stwierdził, że **oświadczenie senatu jest wprost niesłychane**. Oświadczenie to — zaznaczył mówca — przesłaliśmy w językach francuskim i angielskim przez osobnego posłańca do Ligi Narodów. Jestem przekonany — mówił Rahm — że Liga Narodów zainteresuje się tem niegodnym postępowaniem senatu, a tem bardziej będzie obstawała przy żądaniu odpowiedzialności ze strony tego rodzaju kreatur, jak gdańscy senatorzy. Poseł Rahm zaznaczył także, że **częste podróże prezydenta Saha do Paryża mają wyłącznie na celu utrwalenie własnego stanowiska**. Wracając do rokowań z Polską, zaznaczył poseł Rahm, że winę w tej sprawie ponosi wyłącznie senat. Gdyby senat natychmiast poinformował był o tych rokowaniach całą izbę, wówczas frakcja polska nie byłaby zmuszona na własną rękę starać się o informacje. Mówca podkreślił dalej, że senat gdański stwierdzając, iż rząd polski żąda natychmiastowego zniesienia granicy gospodarczej, mówi świadomie nieprawdę. Istnieje natomiast **frakcja niemiecko-nacjonalistyczna, która dąży do zerwania rokowań z Polską**, byle tylko niedopuszczyć do transportu z Polski do Gdańska tańszych środków żywności, chcąc utrzymać ceny własnych produktów na wysokim poziomie. Do tej frakcji niemiecko-nacjonalistycznej należy większa część członków senatu. W końcu stwierdził poseł Rahm, że **oświadczenie senatora Volkmana odnośnie do przyczyny zerwania rokowań z Polską, miało wyłącznie na celu przygotowanie gruntu do antypolskiej kampanii w Gdańsku**.

Następnie zabiera głos **imieniem Polaków dr Kubacz**, który przypomina, że **żołone swojego czasu w sejmie oświadczenie senatu gdańskiego,**

stwierdzające, jakoby rząd polski stawiał żądania, było wprost haniebne. Wrażenie tego oświadczenia senatu było wprost przygnębiające. Ze strony lewicy padła nawet uwaga, aby rząd polski miał się na baczności. Oskarżono tutaj rząd polski jako winowajcę podrożeń środków żywności w Gdańsku. Nie pomogły nawoływania lewicy o zbadanie przyczyn zerwania rokowań, dopiero później senat oświadczył, że rząd polski domaga się tylko zniesienia granicy gospodarczej między Polską a Gdańskiem. Oświadczenie to wywołało ogólne zdumienie, albowiem nikt w Gdańsku nie oczekiwał, aby sprawa ta mogła wywołać zerwanie rokowań. Gdyby wówczas senat przedstawił prawdziwe przyczyny, nie byłoby w Gdańsku przysłów do oburzenia przeciwko Polsce, ale ma tem właśnie zależało senatorom.

Poseł Kubacz dał wyraz przekonaniu, że to wszystko prowadziło do celu rozgoryczenia ludności przeciwko Polsce. Dalej oświadczył dr Kubacz, że **senat gdański działa również ze szkodą dla wolnego miasta**. Senat bowiem chciał obciążyć budżet wolnego miasta deficytem kolejowym, wynoszącym około 40 milionów marek, byle tylko utrzymać koleje w Gdańsku w swoich rękach. **Prezydent Sahn działał pod wpływem suwerenności gdańskiej, choćby za cenę zniesienia wolnego miasta**, powtórze chciał przeszkodzić napływowi do Gdańska polskich urzędników kolejowych. W końcu oświadczył poseł Kuhnert, że **senat z całą świadomością sabotował odnośnie do Gdańska traktat wersalski**. Na tem dyskusję przerwano i przystąpiono do spraw bieżących.

Senat gdański w obronie konstytucji.

Gdańsk. (PAT) Senat gdański wręczył gen. Hackingowi obszerny memoriał, który ma być przedłożony Lidze Narodów. **Senat zwraca się przeciwko żądaniom przez Ligę Narodów zmianom konstytucji gdańskiej**, ponieważ konstytucja gdańska weszła w życie uchwałą Rady Ligi Narodów z dnia 17 listopada 1920 r. i na podstawie tej konstytucji obecny senat został prawidłowo wybrany. Możliwość wpływania przez Ligę Narodów na konstytucję gdańską jest tylko negatywną, to znaczy, że Liga Narodów ma jedynie prawo założenia weta przeciwko zmianom konstytucji, któreby ewentualnie zostały uchwalone przez sejm. Dalej senat odpiera twierdzenie, że senat gdański jest autokratyczny. Senatorowie odpowiedzialni przed parlamentem, tak zwani senatorowie parlamentarni, mają przewagę nad senatorami głównymi. Wreszcie senat stwierdza, że konstytucja gdańska stanowi harmonijną całość; gdyby więc zmieniono postanowienia o senatorach głównych, potrzebowałyby również zmienić całą konstytucję.

W sprawie jednolitej ustawy emerytalnej.

Warszawa (tel. M.). Z powodu zbliżających się obrad sejmowych nad projektem ustawy emerytalnej dla funkcjonariuszów państwowych wpłynął do kancelarii Sejmu **memoriał krakowskiego Związku emerytów państwowych, oraz Związku urzędników w Krakowie i Lwowie**, w którym to memoriale Stowarzyszenia te proszą, aby ustawę emerytalną małopolską zastosowano w całości do emerytów państwowych byłych państw zaborczych narodowości polskiej. Różnica między emerytem państwowym polskim i emerytem byłego państwa zaborczego jest ta, że gdy obecny emeryt przydzielony jest do klasy pierwszej i korzysta z pełni przywilejów emerytalnych, emeryci byli austriacy lub rosyjscy otrzymują tylko 50 procent poborów. Memoriał, o którym mowa, przypomina, że obecni emeryci państwowi w Małopolsce mają w byłej Austrii uwięzione wielomilionowe fundusze emerytalne, zasilane przez dziesiątki lat wkładkami urzędników polskich. Rząd polski powinien wydobyc te fundusze, gdyż Polska jest ze względów na Małopolskę, państwem sukcesyjnym po byłych Austro-Węgrzech.

Poseł czeski w Warszawie

Praga. (PAT) Czeskie biuro prasowe donosi: Upelnomocniony minister republiki czeskiej dla Warszawy Prokop Maksa wyjeżdża z końcem kwietnia w celu objęcia swojego stanowiska w Warszawie.

Strajk rolny na Słowaczynie.

Praga (PAT) Z Preszburga donoszą, że **strajk robotników rolnych na Słowaczynie obejmuje 35 procent robotników**. Agitatorzy strajkowi rozszerzają pogłoskę, że prezydent Masaryk zarządził wybuch strejku. Na razie nie doszło nigdzie do niepokojów, jednakże w szeregu miast musiano zasilić oddziały żandarmerji, Komuniści słowaccy agituja na rzecz strajku generalnego.

Ukarany przemysłnik.

Gdańsk (PAT) Za usiłowane przemycenie 400 m. materji jedwabnej kurjerem Gdańsk—Warszawa do Warszawy, sąd tutejszy skazał kupca Abrahama Rotenberga na dwa miesiące więzienia i 200 tysięcy marek niemieckich grzywny, zaś pewnego funkcyjusza kolejowego na miesiąc więzienia i 100 tysięcy marek grzywny.

Nowy gabinet pruski

Berlin. (PAT) Wedle ostatnich wiadomości na podstawie porozumienia między klubami sejmu pruskiego, gabinet pruski składać się będzie z dwóch socjalistów większości, z 2 członków partji ludowej i jednego demokraty. Gabinet będzie miał charakter przejściowy i fachowy. Kluby wyznaczają do gabinetu tego swoich członków będących fachowcami.

Walki grecko-tureckie

Ateny. (PAT) Dzienniki podają opis przebiegu bitwy pod Tulu Bunar, zakończonej zwycięstwem Greków nad kemalistami: Nieprzyjaciel sprowadził pod Eski Sheir około 30.000 piechoty, 6000 kawalerji i 30 armat. Wojsko to zaatakowało Greków na froncie Afium Kara Hisar, a zwłaszcza na odcinku Tulu Bunar. Wojskami tureckimi kierował osobiście Kemal pasza. Dzięki energicznej akcji artylerji greckiej, która szerzyła popłoch wśród wojsk nieprzyjacielskich, a zwłaszcza dzięki atakowi piechoty na bagnety Turcy ponieśli klęskę i zmuszeni byli cofnąć się. W ręce Greków dostało się 6000 jeńców, 15 oficerów, 5 armat i 12 karabinów maszynowych.

Ateny. (PAT) Urzędowe sprawozdanie o położeniu wojskowym w dniu 13 b. m. opiewa: W obszarze grupy północnej nie było nowych działań. Na froncie południowym niepokoił nieprzyjaciel nasze pozycje ogniem artylerji i lekkimi atakami. W okolicy Tulu Bunar nasi lotnicy obrzucili bombami linie nieprzyjacielskie.

Ukraińcy chcieli obwołać Karola królem.

Warszawa. (Telef. M.) „Przegląd Wieczorny” dowiaduje się, jak podaje ze sfer miarodajnych, że **wyprawa Karola Habsburga na tron węgierski odbiła się żywym echem wśród Irredentystów ukraińskich w Galicyi Wschodniej**. Pokazali się oni w tym wypadku wiernymi swemu hasłu „nawet pod chińskim panowaniem, niż

w polskim państwie” i gotowali się do obwołania Karola „**Królem Halickim i Włodzimierskim**”, opierając się na nieprzedawnionym rzekomym tytule korony Szczepana. Informację tę notujemy na odpowiedzialność cytowanego dziennika.

Strajk generalny w Anglii odwołany.

Londyn. (PAT) Przywódca kolejarzy Thomas podał do wiadomości, że zapowiedziany na wczoraj wieczorem strajk generalny został odwołany.

Nowe konferencye

Londyn. (PAT) Lloyd George konferował wczoraj z przedstawicielami robotników górniczych i właścicielami kopalń.

Górnicy zastanawiają się

Londyn. (PAT) Na skutek uchwały kolejarzy

i robotników transportowych, ażeby nie przyłączyć się do strejku, komitet wykonawczy robotników górniczych zwołał zgromadzenie górników, aby się zastanowić nad postawą, jaką należy zająć.

Może przyjdzie do zgody

Lyon. (PAT) Radio. Lloyd George, delegacja górników i przedstawiciele właścicieli kopalń spotkali się znowu w urzędzie handlowym celem dalszych pertraktacji.

Nędza w Moskwie

Praga. (PAT) Dzienniki czeskie donoszą z Moskwy: Moskwa przechodzi obecnie ciężkie przesilenie. Brak środków żywności jest coraz dotkliwszy. Z tego powodu odwołano wszystkie kongresy sowieckie zwołane na wiosnę do Moskwy, odraczając je na nieograniczony czas.

Oficerowie niemieccy w armii sowieckiej?

Moskwa. (PAT) „Westnik” oświadcza, że wiadomość paryskich białogwardyjskich dzienników, jakoby 50 oficerów sztabu generalnego niemieckiego wstąpiło do armii czerwonej, jest **pozbawioną wszelkiej podstawy**.

Reklama
dźwignią handlu.

Naród w podzięce swoim obrońcom

Odezwa prezydenta ministrów Witos.

Prezydent ministrów Witos wydał w dniu ratyfikacji traktatu pokojowego następującą odezwę do żołnierzy:

Żołnierze! W dniu dzisiejszym Sejm ustawodawczy zatwierdził traktat pokojowy, podpisany w dniu 18 marca w Rydze, między Polską a Rosją, Ukrainą i Białorusią. Przez ten wielki akt pobożony został kres dwuletniej ciężkiej wojnie, którą Polska od dnia swego odrodzenia musiała w obronie własnej prowadzić. Wojna się skończyła, nastąpił pokój. Ten pokój, tak gorąco pożądany przez wszystkich, jest w wielkiej mierze Waszym dziełem. Żołnierze! Wyście, posłuszni wezwaniu rządu, pod genialnym dowództwem naczelnego wodza, prowadzeni przez pełnych bohaterstwa ofiarności dowódców, poszli w najtrudniejszych warunkach na bój krwawy, zacięty bój, bój z przeważającymi zawsze siłami wroga, który w lipcu zdołał się wdrzeć w samo serce państwa, pod Warszawę, pod Lwów i pod Toruń i gdy świat o Polsce zwątpił, Wy, najwierniejsi synowie, staliście się nieprzestającym murem, o który rozbiły się wszystkie ataki przeciwnika. Ostrzem bagnietów, krwią i znojem, Wy, żołnierze polscy, wypisaliście niestartymi znakami granice Rzeczypospolitej polskiej i wywalczyliście jej miejsce, należne w rządzie państw europejskich. Przyszłe pokolenia z głęboką czcią wspominać będą Wasze bohaterskie trudy i czyny Wasze opiewać będą w pieśniach dzieci i wnuki Warszawy, bo dzieło, jakiegoście dokonali, jest wielkie. Uratowaliście wolność narodu, niepodleg-

łość i byt państwa, honor żołnierza polskiego i do dziejów Ojczyzny krwią swoją i trudem wplećcie nową kartę chwaly. Za to w dniu dzisiejszym, kiedy pokój stał się już faktem, składam Wam, żołnierze Rzeczypospolitej, zasłużone podziękowanie rządu i narodu całego. Cześć Wam! Państwo polskie dzięki Wam może teraz rozpocząć okres pokojowej pracy. W tej pracy olbrzymiej, — bo olbrzymich zapasów wymaga odbudowa państwa, — Wy, żołnierze weźmiecie teraz udział. Wracajcie do swoich rodzin, wracajcie do roli i innych warsztatów pracy, któreście na wołanie Ojczyzny porzucili, a którym znów musicie oddać swe siły. Niezdolnymy do pracy zapiekuje się Ojczyzna. W wielkim dziele odbudowy państwa polskie liczy na Was, żołnierze. Przynosicie ze sobą hart i energię, dzięki którym dokonywaliście cudów waleczności, przynosicie zapal, bez którego nie można tworzyć wielkich dzieł, przynosicie karność wojskową i poczucie obowiązku, posłuch prawu i cześć dla służby Ojczyzny, przynosicie ze sobą cnoty, które w Was wszepił naczelnny wódz i zakorzeniła służba twarda, znojna, wymagająca krwi a często i ofiary z życia. Żołnierze! Wracając do domów, pełni szlachetnej dumy zwycięstwa, wnieście do życia społecznego te cnoty żołnierskie, które Wam umożliwiły uratowanie niepodległości, a staniecie się prawdziwym budowniczym państwa, twórcami jego potęgi i szczęścia. Podpisano: Prezydent ministrów Witos.

Układy o naftę polską.

Wywiad z drem Diamandem.

(1.) Przebywający w Paryżu redaktor warszawskiego „Journal de Pologne” uzyskał wywiad u p. Bernarda Diamanda, delegata rządu polskiego, prowadzącego w Paryżu układy handlowe, których punktem kulminacyjnym jest umowa o naftę galicyjską.

Z wywiadu tego, zamieszczonego w ostatnim numerze „Journal de Pologne” przytaczamy parę najważniejszych ustępów:

„Pod względem ekonomicznym — pisze p. Vaucher — p. Diamand jest przekonany, iż na wypadek wojny pomiędzy mocarstwami sąsiadującymi a Francją, Polska nie dostarczyłaby żadnemu z tych mocarstw nafty, koniecznej do prowadzenia wojny, tak przy służbie lotniczej, jak automobilowej. Polityka Polski w tym wypadku będzie jasna: nie da ona żadnych zapasów wrogom Francji poległym, nawet kosztem własnych interesów ekonomicznych.

Kapitały francuskie reprezentowane są w przemyśle naftowym polskim — 60 procentami w przemyśle wiertniczym i 80 proc. w rafinerijnym, lecz towarzystwa francuskie nie zawsze są

całkowicie w rękach narodowo-francuskich, bowiem podczas wojny akcje naftowe przechodziły z rąk do rąk; to też rząd polski zażądał od rządu francuskiego dokładnego określenia: jakie przedsiębiorstwa uważa on za zasadniczo francuskie, które miałyby korzystać z przywilejów, przyznanych kapitałom francuskim zaangażowanym w polskim przemyśle naftowym.

„Potrzebujemy dla naszego przemysłu kapitałów obcych, oświadczył p. Diamand, lecz muszą to być kapitały, które współpracować będą z nami ręką w rękę. Nasz przemysł naftowy rozwinię się znacznie w przyszłości; rozmaite przedsiębiorstwa, tak europejskie jak amerykańskie starają się o pierwszeństwo w przedsiębiorstwach polskich. W czasie wojny zmniejszył się u nas znacznie wiertniczy przemysł naftowy i będziemy musieli dokładać znacznych wysiłków, aby odzyskać poziom przedwojenny. W tym kierunku bardzo potrzebną będzie dla nas współpraca przemysłowców francuskich, którzy, zresztą, dokładnie zdają sobie z tego sprawę.

W końcu swego wywiadu oświadczył p. Dia-

szczęścia. Jest nią teściowa — i to nie byle jaka. Humor, temperament, energia życiowa tej szarowatej damy są naprawdę żywotowe i przetrwała ją ocale niebo pogodną bierność córeczki. Zalety pani Bonivard urozmaicają tak skutecznie życie zięciowi, że jeżeli ten skarży się na brak czasu i nastroju do tworzenia, to na nudę absolutnie skarżyć się niema prawa. Nie jest to zwykła teściowa — jest to artystka w swoim rodzaju, jak była nią niegdyś, gdy jako tancerka na końcach lekkich stópek przebiegata pośród całej Europy i zaważała nawet o Egipt, gdzie miała zaszczyt pisać na dworze khedywa. A kiedy przypomni sobie te dobre, dawne czasy, odczuwa w sobie na nowo wesele i radość życia, która ją wprost roznosi. Urządza wtedy różne „niespodzianki”, np. wpadając wobec gości w kostiumie z baletu „Sylfida”, stroju, który mimo swej lekkości i kusości, stał się z biegiem czasu, równie jak jego właścicielka, szcigodnym antykiem. Szczególnie ów stylowy szcęgół, obszyte koronką majteczki, nieco brudnawe, ale tak cudownie namiętne, tyle mówiące o prostocie obyczajów swego czasu — są czemś zupełnie wzruszającym i budzą wybuch niepoohamowanej wesołości.

Kochana mama Bonivard, istotnie srodze niedoceniona za ową nutę ożywienia, wprowadzaną w codzienność życia — o mało nie utopiła się w pierwszym akcie! Byłaby to strata, grożąca widzom pozbawieniem ich tyle obiecujących aktów następnych — podzielimy też całym sercem jej oburzenie na nieczułość zięcia, który wartość uratowania tak cennego skarbu oszacował bezzelnie — na jednego franka! Ze zaś rozwód stał się właśnie naoczas we Francji in-

stytucyjną modną i ułatwioną, nie dziwnym się wcale, że w drugim akcie spostrzegamy Henryka, gruchającego czule ze swą żoną ale... imną. Młodzianka i uroczą jak rozpierzchniona kotka, Gabryela, wzięta go z miejsca przedwzrostkiem; tem, że nie ma żadnej „mamy”, a tylko nieoceanionego „papusia”, który z całą dyskrecją wyjechał sobie na kurację do wód. A kiedy wreszcie zdecydował się powrócić w stosownym czasie, jest powitany przez swe „dzieci” z wylaniem i wdzięcznością, jaka należy się temu, który umiał stać się porę nieobecny. Ale każda rzecz ma dwie strony i „papus”, mimo wszystko, ma miłą mocno niewyraźną. Coś się w tem kryje. Powoli, w ciepłym rodzinnym, pocztowy pan Bourgneuf odtajał i spowiada się szczerze z swoich przygód. Ożenił się, biedak. Nie jemu pierwszemu to się trafia, że jadąc leczyć się na serce, traci się głowę, — ale sytuację komplikuje fakt, że żoną „papusia” jest nie kto inny, jak Dyana, dawna żona Henryka, — co zresztą na razie pozostaje niewyjaśnione. Zbyt nagle porobiło się to wszystko, aby obie strony znalazły dokładnie swe stosunki rodzinne. Dzięki temu Henryk, który zdrętwiał na myśl, że znów posiada teściową, osłupiał zupełnie, znalazłszy się raptem, oko w oko, z panią Bonivard, — teściową podniesioną do kwadratu. Moment bez słów — gdy ci dwoje, wpatrują się w siebie z dwóch przeciwnych kątów pokoju — pierwszorzędnym jako sceniczny — rozpętuje wśród widzów kaskadę szalonego śmiechu, który trwa odtąd do końca.

KINEMATOGRAF.

Podatek luksusowy i cena zaokrąglona.

Okno wystawowe „Składu krajowej i zagranicznej perfumeryi”. A więc: eleganckie płaszcze (damskie), sportowe czapeczki, przybory do pielęgnacji, portfele i portmonetki, flaszki z wodami mineralnymi i suchary dla psów.

Jednym słowem wszystko — oprócz perfumeryi. Przyzyczailiśmy się już do tego rodzaju mistyfikacji: Szydł zapowiada „sprzedaż delikatesów” na wystawie kokietują damskie pończochy, a w sklepie sprzedaje się — żelazo. W „handlu owoców pułdniowych” dostaniesz bez żadnego zawodu czernidło do butów, w składzie zabawek dzieciennych — wyroby gumowe, a u piekarza kiebasę.

Stojąc tedy przed „Składem krajowej i zagranicznej perfumeryi” i nasyciwszy się widokiem wód mineralnych i psich sucharów, usiłowałem przecież odkryć coś, coby szydl usprawiedliwiło.

Otóż jest!.. Jest to pudełko niewielkie, schowane skromnie za fałdami jakiejś kłompy — a w pudełku trzy mydła. „Sztuka marek 80, trzy sztuki marek 180”.

Zachęcając!.. Kupię trzy mydełka.

Cóż się pokazuje? Trzy mydełka za 180 marek są tylko na wystawie. W sklepie są zato tylko pudełka zawierające po 6 mydełek..

„Inaczej nie sprzedajemy”!..

— A dlaczego w bład wprowadzacie ludzi swoją wystawą?

— Dla efektu, dla efektu, panie dobrodzieju!.. Kupuję 6 mydełek w jednym kartonie — proszę o rachunek.

6 mydełek = 360 marek.

Suma zaokrąglona = 400 marek.

— Dlaczego pan sumę zaokrąglił?

— Dla ułatwienia manipulacji kasowej! To tyle kłopotu z wydawaniem drobnych..

— To zakrąglisz ja pan z 360 Mk. na 300! Dlaczego ma się pan na mój koszt zakrąglac?

— A! proszę pana dobrodzieja! To niedopatrzenie! Tęby się sprzeciwiła kalkulacja kupiec-kiej.. A więc zaokrąglona sumeczka 400 mareczek, podatek luksusowy 40 mareczek, razem ogólna sumeczka 440 mareczek.. Kasa odbierze!..

— A możeby pan tę sumeczkę zaokrąglił po raz drugi z 440 na 500?

— O! nie! nie! my jesteśmy uczciwą firmą!..

O tak! — pomyślałem — bardzo uczciwa!.. Chciałem kupić 3 mydła za 180 marek, zmuszono mnie moralnie do wzięcia 6 mydeł za 440 marek!

W ten sposób gdyby każdy z kupców dla „kalkulacji” zaokrągliał rachunek, mielibyśmy wobec naszych pracodawców nowy tytuł do żądania dodatków: dodatków na zaokrąglenie i tak już dość okrągłych — brzuchów naszych zdzierców.

Kto jednak nam zaokrągli nasze kańciaste kształty doczesnej powłoki!?

Z TEATRU BAGATELA.

„Niespodzianki rozwodowe”.

Komedia w 3 aktach A. Bissona (35-letni jubileusz Maryi Dąbrowskiej).

Widownia „Bagateli” dawno nie rozbrzmiewała echem tak szczerej uciechy. Wesoły śmiech spływał szeroką falą, niosąc isticie złota chwilkę wspomnienia o wszystkim, po za sceną, na której niewymuszony humor był jasnym źródłem jak dobroczynna kąpiel dla nerwów. A jednak taka stara to sztuczka i temat, zdawałoby się, ostatecznie zużyty: oklepana historyjka na odwieczny temat teściowej. Tylko że tym razem ujął ją w rękę komedyopisarz, który dzięki scenicznej zna, na wylot i umie ominąć w nich każdy sęk, o który tak łatwo się potknąć. Powtóre, przedstawienie łączące w siebie sympatyczną uroczystość jubileuszu pracy scenicznej jednej z najwybitniejszych artystek polskich dawnego pokolenia; wpłynęło niezwykle ożywczo na gro- no jej kolegów, tak, że sprawność i humor całego zespołu nie pozostawiły nic do życzenia. Ale o tem potem.

Jest sobie zatem takie przeciętne małżeństwo, jakich wiele, któremu zapewne w błogim spokoju danem by było spędzić wspólnie swoje dni, aż do siwego włosa i srebrnych gódown. Nie zaszkodziłaby ta obciążająca okoliczność, że Henryk Duval bawi się potroszę w kompozytora i pisze opery, w co zresztą nie bardzo wierzymy. Ale istnieje siła wyższa, nie pozwalająca młodej parze ugrzeznąć w filisterstwie domowego

stytucyjną modną i ułatwioną, nie dziwnym się wcale, że w drugim akcie spostrzegamy Henryka, gruchającego czule ze swą żoną ale... imną. Młodzianka i uroczą jak rozpierzchniona kotka, Gabryela, wzięta go z miejsca przedwzrostkiem; tem, że nie ma żadnej „mamy”, a tylko nieoceanionego „papusia”, który z całą dyskrecją wyjechał sobie na kurację do wód. A kiedy wreszcie zdecydował się powrócić w stosownym czasie, jest powitany przez swe „dzieci” z wylaniem i wdzięcznością, jaka należy się temu, który umiał stać się porę nieobecny. Ale każda rzecz ma dwie strony i „papus”, mimo wszystko, ma miłą mocno niewyraźną. Coś się w tem kryje. Powoli, w ciepłym rodzinnym, pocztowy pan Bourgneuf odtajał i spowiada się szczerze z swoich przygód. Ożenił się, biedak. Nie jemu pierwszemu to się trafia, że jadąc leczyć się na serce, traci się głowę, — ale sytuację komplikuje fakt, że żoną „papusia” jest nie kto inny, jak Dyana, dawna żona Henryka, — co zresztą na razie pozostaje niewyjaśnione. Zbyt nagle porobiło się to wszystko, aby obie strony znalazły dokładnie swe stosunki rodzinne. Dzięki temu Henryk, który zdrętwiał na myśl, że znów posiada teściową, osłupiał zupełnie, znalazłszy się raptem, oko w oko, z panią Bonivard, — teściową podniesioną do kwadratu. Moment bez słów — gdy ci dwoje, wpatrują się w siebie z dwóch przeciwnych kątów pokoju — pierwszorzędnym jako sceniczny — rozpętuje wśród widzów kaskadę szalonego śmiechu, który trwa odtąd do końca.

Zbytecznym i niepodobnym zgola jest nadążyć w opisie, wszystkim perypetyjom i zawikłaniom wynikającym z przebywania pod jednym dachem dwóch par, o wielce skomplikowanym

O! gdyby to były jedyne utrapienia naszych czasów!... Nie!... Irytuje cie kupiec bo jest bezczelny, służąca, bo za dużo je — żona, bo nie ma apetytu. Brat, którego kochasz — bo nie może przyjechać, teściowa, której nie kochasz, że nią może wyjechać. Złosisz się w restauracji, że za dużo gwaru, na mieście, że za mało ruchu. Operetka jest zbyt dramatyczna, dramat zbyt operetkowy.

Wkładasz but — pęka, koszula drze się, ołówek się łamie, atrament jest farbka do bielizny, sznurek jest z papieru, papier jest z drzewa... Gdy tak wszystko na opak pójdzie to po śmierci będą nas wkładać do kołyski, a w trumnach niemowlęta kołysać!...

Kruk.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk:

Św. Rudolfa

Wschód słońca: 5:44.

Zachód słońca: 7:36.

Długość dnia: 13:52.

Niedziela

17

Kwietnia

TEATR IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO

Niedziela popoł.: „Taniec czynowników”.

Wieczór: „Brzydki Ferante”.

Poniedziałek: „Hamlet”.

Wtorek: „Brzydki Ferante”.

Środa: „Hamlet”.

Czwartek: „Brzydki Ferante”.

Piątek: „Hamlet”.

TEATR „BAGATELA”

Niedziela popoł.: „Karnawał”.

Wieczór: „Niespodzianki rozwodowe”.

Poniedziałek: „Niespodzianki rozwodowe”.

Wtorek: „Niespodzianki rozwodowe”.

TEATR POWSZECHNY

Niedziela popoł.: „Wielkie bractwo”.

Wieczór: „Szatawila”.

OPERETKA W NOWOŚCIACH

Niedziela popoł.: „Gwiazda Kaukazu”.

Wieczór: „O czym dziewczęta marzą”.

Poniedziałek: „Tajemnicza Dama”.

Wtorek: „Tajemnicza Dama”.

KABARET LITERACKO-ARTYST. „ODRODZENIE”

UL. SŁAWKOWSKA.

Dziś i codziennie „Kabaret literacko-artystyczny”.

WYKŁADY W DOMU ARTYSTÓW (Plac św. Ducha)

w zarządzie krakowskiego Związku Literatów.

Niedziela Józef Flach: „O radości życia”.

Wtorek art. dram. Laura Konopnicka-Pytlńska:

„Wczoraj i dziś” Poesza przed- i powojenna.

(Godzina recytacji).

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH (RYNEK

GŁÓWNY LIGNIA A-B. L. 39).

Poniedziałek, dyr. Muzeum nar. dr F. Kopera:

„Oprowadzanie po Galerii Narodowej w Sukienicach”.

ODCZYTY W MUZEUM PRZEMYSŁOWEM IM. Dra

BARANIECKIEGO

Poniedziałek, Stanisław Szeligowski: „Astronomia

w życiu praktycznym”.

Sprawa wileńska w Sejmie.

Najważniejszą sprawą, jaką — poza ratyfikacją traktatu — zajmował się na ostatnim posiedzeniu Sejm ustawodawczy była kwestya Wilna. Poglądy na taktykę, jaką w tej mierze winna uprawiać Rzplita, nie były i nie są do tej chwili jednolite. To też i na ostatnim posiedzeniu uwydatniły się dwa poglądy. Pogląd mniejszości (lewicowej) reprezentował p. Ziemięcki (P. P. S.), który wywodził, że spór o Wil-

no może być rozstrzygnięty jedynie na podstawie wyrażenia woli ludności. Biorąc za podstawę porozumienia polsko-litewskiego **decyzje sejmu wileńskiego**, mniejszość komisji składa rezolucję, wzywającą rząd do uczynienia **wszystkiego celem ułatwienia zwolania tego sejmu**.

Sejm po przeprowadzeniu dyskusji przyjął jednak rezolucję większości komisji, Rezolucje te stwierdzają nienaruszone prawa polskie do ziemi wileńskiej, bezprawność układow bolszewicko litewskich z 12 lipca 1920 r., zrzucając z Polski odpowiedzialność za przewlekanie sprawy konsultacji ludności. **Rezolucje podkreślają gotowość Polski do rokowań z Litwą Kowieńską**, zainicjowanych przez Ligę Narodów, której członek ma im przewodniczyć w Brukseli, odrzucają bezwzględnie arbitraż, podtrzymują wreszcie nieprzedawnione prawa polskie do reszty ziemi wileńskiej, oswobodzonej przez Polskę z niewoli bolszewickiej i do terytoriów przez zwartą ludność polską zamieszkałych, a znajdujących się pod panowaniem litewskim. O ile zgodne porozumienie się Polski z Litwą okaże się niemożliwe, wówczas Polska będzie zmuszona dotrzymać swoich zobowiązań względem ludności ziemi wileńskiej i dać jej możliwość swobodnego określenia swojej woli co do losów tej ziemi. W rezolucji **podniesiono wreszcie konieczność powołania dla całego obszaru gospodarczego administracyjnego**, z Wilnem związanego, **jednolitej miejscowej administracji**. Komisya wzywa rząd, aby po porozumieniu się z generałem Żeligowskim skierował ku temu swoje wysiłki.

Wakacje szkolne nie będą skrócone

Ministryum wyznań religijnych i oświecenia publicznego zawiadamia, że pogłoski o skróceniu wakacji letnich w r. b. do 5 tygodni są zupełnie bezpodstawne. Inicyatywy tego rodzaju ministryum wogóle nigdy nie podejmowało. Wakacje trwać będą normalnie, t. j. od końca, a w niektórych szkołach nawet od połowy czerwca, do końca sierpnia.

Wyjazd osadników wielkopolskich na kresy wschodnie.

Przed paru dniami wyjechała z Bydgoszczy pierwsza partya zdemobilizowanych żołnierzy rolników, w liczbie 200, którzy obdarowani ziemią za służbę ochotniczą w armii polskiej — udają się na Woliń, w stronę Dubna, gdzie przydzielono im dwa folwarki do osiedlenia.

Osadnicy ci, przeważnie synowie ziemi wielkopolskiej, należący do 15. dywizji, otrzymali oprócz narzędzi rolniczych i materiału saper-skiego z zapasów wojskowych — 20 koni.

Wszyscy, przyodziani w mundury, mieszkać będą tam na rubieżach Rzeczypospolitej w zwartym ordynaku.

Do odbudowy otrzymają drzewo z lasów państwowych bezpłatnie.

Zaznaczyć wypada, że gleba w tamtych stronach jest bardzo żyzna.

Wkrótce wyruszy duża kompania tych kolonistów — z 14. dywizji.

Odjeżdżających z Bydgoszczy żegnał na dworcu gen. Jung, dowódca 15. dywizji, razem z szefem sztabu, majorem Przyłskim.

Jak wygląda równość podatkowa.

Jużesmy mieli sposobność przytoczyć przykłady nierównomiernego wymiaru podatków przez powiatowe komisye, kiedy chodzi o obszar dworski z

jednej strony, a gospodarstwa chłopskie z drugiej. Dzisiaj otrzymujemy dalsze przykłady takiej nierównomierności wymiaru podatków znowu z powiatu podgórnego, który specjalnie obfituje w takie dziwolaży.

We wsi Polanka Haler obszar dworski, liczący 500 morgów, płaci 12198 marek. Natomiast gospodarzowi Józefowi Eulatowi, mającemu 10 morgów wymierzono 9366 marek podatku, a gospodarzowi Fr. Kolasie, właścicielowi 4 morgów, wymierzono 3875 marek. Dysproporcya jest tu poprostu rażąca.

Żądamy stanowczo wglądnięcia w gospodarke powiatowej komisji podatkowej w powiecie podgórnym, gdzie podobne anomalie, w innych powiatach nieznane, są zbyt częste.

Jak wielki książę Dymitr Romanow znalazł się w Warszawie?

W Warszawie przy ul. Dobrej Nr. 53 m. 4, w lokalu, zajmowanym przez księdza Adamczyka, mieszka od dłuższego czasu niejaki pan Wale-szczyński.

Niedawno spotkał go na dworcu kolejowym pewien oficer polski, dawniej zamieszkały w Petersburgu. Ów pan Wale-szczyński wydał mu się dziwnie, wprost uderzająco podobnym do wielkiego księcia Dymitra Pawłowicza, z dynastji rosyjskiej Romanowów.

Wkrótce po tem spotkaniu podobno ustalono, iż mniemany pan Wale-szczyński jest istotnie wielkim księciem Dymitrem Pawłowiczem. Do tego ustalenia przyczynić się miał ksiądz Adamczyk, który oznajmił, iż ze względów humanitarnych, udzielił był mniej więcej przed rokiem gościny wielkiemu księciu Dymitrowi Pawłowiczowi.

Urzędowego potwierdzenia powyższych informacji dotychczas niema.

Pułkownik carski gen. bolszewickim i szpiegiem pruskim

Wielka afera szpiegowska, której „bohaterem” jest rosyjski pułkownik Kostewicz, uprawiający we Francji szpiegostwo na rzecz Niemiec — zatacza coraz szersze kręgi.

Przeprowadzone śledztwo w tej sprawie, wyjaśniło, że pułk. Kostewicz dostarczył Niemcom kopii tajnej instrukcji, wydanej w celu unieszkodliwienia pewnego rodzaju pocisków specjalnych, których konstrukcja była tajemnicza. Firma angielska otrzymała te instrukcje od władz wojskowych. Są dowody na to, że pułk. Kostewicz szpiegował przed wojną w Niemczech na rzecz Rosji, i w Rosji na koszt Niemiec. On miał właśnie wykraść i sprzedać Niemcom tajne plany cytadeli Kronsztadzkiej.

Podczas rewolucji rosyjskiej przybył on do Francji i był urzędnikiem w fabryce prochu. Ale wówczas spostrzeżono, że proch, przy którego fabrykacji on pracował, sprowadził eksplozję w armacie. Został więc wydalony. Wyrzucony również z Anglii, powrócił do Rosji, gdzie był generałem jednego z oddziałów armii czerwonej, potem w jakiejś tajnej misji przybył do Francji.

Obecnie został wreszcie zdemaskowany, pozostaje, zdaje się, tylko zagadką, czy Kostewicz jest szpiegiem tylko niemieckim, czy też równocześnie i bolszewickim.

Następca „batki” Machny.

(1.) Znana była powszechnie w ostatnich latach wojny postać „batka” Machny, chłopca rosyjskiego, który ciesząc się olbrzymią popularnością wśród mas ludowych bawił się partyzantką, organizował samowolnie oddziały powstańcze, udzielając kolejno zbrojnej pomocy to Denikinowi, to bolszewikom, to Wranglowi i tak ciągle naprzemian. „Batko” Machno był wprost świętością dla chłopów, którzy ochoczo zbiegali się pod jego rozkazy.

Obecnie uciekinierzy z Chersona i z Jekaterynosławia opowiadają, że prawdziwy Machno jest od dawna już zabyty. Zastąpił go brat jego, który — wedle kraczących pogłosek — został także z kolei zabyty, a obecnie akcyę powstańcza prowadził dawny podwładny pierwszego Machny, który dla podległych mu oddziałów za chwałę miało ich organizatora.

Wszelkie wysiłki tych powstańczych oddziałów skoncentrowane są w celach łupieżczych; grabią oni dobra opuszczone przez prawnych właścicieli i upaństwowione przez rząd bolszewicki. W ten sposób, w obecnej chwili akcyę Machny może być uważana za ruch antibolszewicki. Można jednak stwierdzić kategorycznie, że wymienione oddziały stawiałyby opór jakimukolwiek rządowi, który zajęłby miejsce sądu sowieckiego, a który chciałby położyć kres ich bandytyzmowi.

Machno posiada swych agentów w każdej nawet najmniejszej wiosce. Kiedy postanowiony jest plan jakiegoś napadu, agenci ci zbierają odpowiednią ilość ludzi, potrzebnych do akcyi, rekrutując ich z pośród chłopów wsi okolicznych. Po dokonanyu napaduże wszyscy powracają do swych siedzib, do codziennych zajęć.

Jednakże wieśniacy, mimo całego pietyzmu, jaki mieli dla Machny, widza w nim komisarza bolszewickiego, gwałciciela i zmieniają swe u-

stosunku pokrewieństwa. Dość, że rodzą się stąd sytuacje nieopłaconego humoru, który jest przytem tak zdrowy i naturalny, od jakiego odzwyczaila nas dawno współczesna karkołomna produkcya farsowa.

Niespodzianki rozwodowo-mażeńskie piętują się zawrotnie, prowadząc do powtórnego rozwodu posłuszną córeczkę mamy Bonivard, — nie bez współdziałania zresztą ukrytej gry Henryka — zaręczonego w swym spokoju domowym. W rezultacie straszliwa teściowa idzie na lep dyplomacji zrozpaczonego, biedny „papusz” zostaje na łodzi a Dyana zaręcza się z dawnym swym wielbicielem, przyjacielem Henryka, który w sam czas powrócił z Afryki. Ostatnią „niespodzianką”, której nam autor oszczędził, ale ukazał w perspektywie jako możliwość byłoby szczęśliwe małżeństwo ongi pięknej Gizeli, obecnej pani Bonivard, ze starym wilkiem morskim kapitanem marynarki Carbulan, a wujem Henryka, z którym łączy ją wspomnienia bujnie przeżytych dni... w Kairze. Takie zakończenie doprowadziło by do szczytu tę kombinacyę pokrewieństw i piramidę niespodzianek rozwodowo-mażeńskich i związało w syntezę.

Tak dośpiwawszy w duszy te pieśń i nagrodziwszy oklaskiem autora i siebie — musimy wziąć część wdzięczności za mile spędzony wieczór, zwrócić do zasłużonej jubilatki, p. Maryi Dąbrowskiej. Stworzyła ona w roli pani Bonivard kreacyę żywą i naturalną w swym komizmie, wyzyskaną charakterystycznie w każdym rysie a nigdzie nie wpadającą w szarżę — i

pozyskała dla swej wojującej bohaterki niepodzielna sympatyę. Odczuli ją z pewnością nawet zięciowie wszelkiego rodzaju, — jako „negatywną pociechę” w guście Boy’a — że jednak dobre nieba nie obdarzyły ich takim wspaniałym okazem teściowej.

Wyrazem gorącego uznania za pracę długich lat i wierną służbę prawdziwej sztuce, stała się piękna owacya przy końcu pierwszego aktu, na tle listnych gór kwiecia. Wzięły w niej udział osobiste delegacje wszystkich krakowskich teatrów, a inne polskie sceny nadesłały gratulacyjne depeze. Z serca płynące przemówienie p. Trzywdara brzmiało nutą szczerego hołdu dla Szanownej Jubilatki jako znakomitej artystki najlepszej matki i koleżanki, a całej owacyi publiczność zawtórowała serdecznym aplauzem.

Z innych współgrających, którzy bez wyjątku zasłużyli na pochwały, szczególnie wyróżnić należy wybornie usposobionego p. Nowackiego, który w roli Henryka Duval przechodził sam siebie, zwłaszcza w grze mimicznej, dalej przemila jako rozkochana, młodzieńka żonczka Gabryela, panny Modzelewskiej, coraz więcej ujmującej wdziękiem i swobodą sceniczną, wreszcie wybornego „papusza” Bourgenuefa pana Trzywdara i buńczuczego kapłana Carbulana pana Berskiego.

Całość sympatycznego przedstawienia zaliczyć trzeba do najbardziej udatnych a bezpretensjonalnych wieczorów sezonu w „Bagateli”.

E. L.

czuć dla niego; nimb hetmana słabnie, i blizkim jest dzień, w którym chłopci, zmęczeni anarchicznym bezładem i pragnący jakiegoś rządu stałego, zbuntują się przeciwko temu uzurpatorowi.

Straszny głód na Kaukazie.

Francuska misja wojskowa w Konstantynopolu otrzymała wiadomość, iż wobec tego, że bolszewicy natychmiast po zajęciu Gruzji i Armenii zarekwirowali tam wszystkie zapasy chleba i odesłali je do Rosji, panuje obecnie w tych krajach straszny głód. Z głodu umierają nie tylko dzieci, lecz i osoby dorosłe. Na ulicach Tyflisu tysiące żebraków błaga o chleb. W Armenii agenci perscy kupują za chleb i wywożą do Persji dziewczyny i młode kobiety. Komitet ormiański w Konstantynopolu zwrócił się z prośbą o pomoc do rządu Stanów Zjednoczonych.

Wło hy wyrzucają bolszewików.

Handlowa misja bolszewicka, która przed kilkoma dniami przybyła do Włoch, obladowana złotem, platyną i klejnotami koronnymi musi się wynieść z granic królestwa włoskiego. W Genui, w Medyolanie i w Turynie, pojawiło się mnóstwo cudzoziemców, obficie zaopatrzone w gotówkę, którzy jak się zdaje zajmują się propagandą bolszewicką. Rząd włoski nie będzie dłużej tolerował publicznych konwencji przedstawicieli robotników włoskich z rewolucjonistami rosyjskimi, by nie dopuścić do takich awantur, jakie ostatnio odbyły się w Medyolanie.

Generalny strajk w miastach włoskich

(1.) W Padwie, Wenecji i w Peggio Emilia przyszło do gwałtownych starć między faszystami a socjalistami; ofiarą walk padło wielu zabitych i rannych po obu stronach. W wymienionych miastach zdemolowano Izby robotnicze, a w Reggio także drukarnię socjalistycznego dziennika, na skutek czego robotnicy ogłosili strajk generalny.

Tłum amerykański zdiera flagę angielską.

Jak donoszą dzienniki amerykańskie, w czasie uroczystości urządzonej w Bostonie na cześć przybyłego tam z wizytą burmistrza irlandzkiego miasta Cork tłum jego sympatyków, uirzawszy fragę brytyjską, powiewającą obok amerykańskiej na rezydencji Dr. M. Ladd'a przy Clarendon ulicy, zdari takową, a następnie zdeptał.

Jednemu z sąsiadów doktora udało się flagę odzyskać. Obwinawszy sobie koło ramion, wystąpił przed tłum i wyzwał tych, którzy flagę zniewały, do pokazania się. Jedyną jednak odpowiedzialną był tylko śmiechy i wyzwiska. Równocześnie powrócił do domu dr Ladd i wywiesił flagę na powrót, tłum zaś rozpedzony został przez policję.

Zajęcie to rzuca charakterystyczne światło na „przyjaźń” amerykańską dla Wielkiej Brytanii.

Dzisiejszy numer „Gonia Krakowskiego” zawiera 12 stron druku.

JAMAWAKI W KRAKOWIE. Sekretariat Towarzystwa Obrony Kresów Zachodnich podaje: W niedzielę około południa przyjeżdża samochodem do Krakowa szef misji wojskowej japońskiej w Polsce Jamawaki w towarzystwie przydzielonego mu rotmistrza Zielińskiego i p. Kozłowskiego z Warszawy.

P. K. K. P. NABYWA MONETY ZŁOTE I SREBRNE. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa nabywa monety złote i srebrne po następujących cenach: za jeden rubel w złocie marek 310, w srebrze 160, za ruble bilowe w srebrze 45 Mk., 1 marka niemiecka w złocie 143'50, w srebrze 45 jedna korona austriacka w złocie 122 Mk., w srebrze 37. Inne zagraniczne monety złote i srebrne nabywa PKKP po cenach odpowiadających ich wartości w kruszcu w stosunku do monet wyżej wymienionych.

SPRAWY MIEJSKIE. W piątek dnia 15 bm. odbyło się pod przewodnictwem wiceprez Rollego posiedzenie Sekcji 6-tej szkolnej Rady miasta na którym przyjęto cały Dział 11 „Szuka” i Dział 12 „Oświata i wyznaczenie” budżetu 1921.

TRAKTAT WERSALSKI A SPRAWA GORNEGO ŚLĄSKA WOBEC WYNIKÓW PLEBISYTU. Staraniem Związku ludowo-narodowego odbędzie się dziś w niedzielę o godz. 11 rano w sali Sokoła wielki wiec publiczny na temat: „Traktat wersalski a sprawa Górnego Śląska wobec wyników plebiscytu”. Wiek zagai p. Stanisław Rymar referować będą pp. dr Józef Krajewski, K. H. Rostworowski, poseł Tadeusz Tabaczynski.

Z TEATRU „BAGATELA.” Dawno nie powtarzany „Karnawał” Molnara z p. Kozłowska w roli głównej wypełni dzisiejsze popołudnie a przepyszne „Niespodzianki rozwodowe” ubawią wszystkich dzisiaj wieczorem a następnie jutro i we wtorek.

Z TEATRU „NOWOŚCI.” Dziś w niedzielę popoł. „Gwiazda Kaukazu”, wczoraj „O czem dziewczęta marza”.

Laura Konopnicka-Pytlńska (córka poetki Maryi Konopnickiej) znana zaszczytnie artystką dramatyczną jedna z najwybitniejszych polskich recytatorek, wystąpi we wtorek o godz. 8 wieczór w Domu artystów, plac św. Ducha, staraniem krak. Związku literatów z „godzina recytacji” na temat „Wczoraj i dziś” (poezja przed- i wojenna).

(T) **STREJK W TEATRACH MIEJSKICH.** Wczoraj spotkał nasza publiczność przyrwy zawód. Wznowienie sztuki „Brzydki Ferrante” z p. Adwentowiczem w roli tytułowej nie doszło do skutku. Zastrejkował mianowicie personal techniczny teatrów miejskich z powodu niezalatwienia do tej pory przez prezydium miasta sprawy podwyżki plac. W teatrze Powszechnym przedstawienie się odbyło gdyż artyści sami dokonali prac technicznych.

Mimo strejku w teatrach miejskich, dziś o godz. 11 przedpoł. odbędzie się 20 koncert symfoniczny. Koncerty symfoniczne nie zostały objęte strejkami.

OTWARCIE NOWEJ WYSTAWY w Związku art. polsk. plac św. Ducha (Dom artystów) odbędzie się dziś d. 17 bm o godz. 11 przedpołudniem. Prace nadesłali art.: Czerwinka, Durek, Hiron Janoszanka, Józefczyk Klimowski, Kryciński, Leszko, Nowotnowa, Jaxa Małachowski, Pinkasówna, Szwarz, Turek Matejko, Mueller i w. in.

ZJAZD DO KOPALNI SOLI W WIELICZCE odbędzie się w niedzielę 24 kwietnia br. Uczestniczą tylko osoby, biorące udział w uroczystości poświęcenia sztandaru chrześ. organizacji robotniczych w Wieliczce. Zgłoszenia d. dnia 21 bm przyjmuje Sekretariat okręg. chrześ. Związków Zawodowych w Krakowie ul. św. Tomaza 37, od godziny 9—1 i od 4—8. Należność za bilet kolejowy oraz za wstęp do kopalni należy wpłacać z góry w kwocie 130 marek.

ONEGDZ ODBYŁO SIĘ W LOKALU PRZY UL. SZEWSKIEJ 18 uroczyste otwarcie Krakowskiej Reprezentacji Tow. Akc. Ubezpieczeń „Omnium” w Warszawie. W podniosłej uroczystości wzięli udział prawie wszyscy tutejsi kierownicy polskich towarzystw ubezpieczeniowych. W wygłoszonych mowach zaznaczył p. J. S. Tow. „Omnium” oraz wyrażono nadzieję, że Reprezentacja krakowska pojdzie drogą swej macierzy. Podnieść należy że Dyrektorem oddziału krakowskiego został mianowany p. S. Stark znany w szerokich kołach towarzyskich Krakowa wybitny fachowiec na polu ubezpieczeniowym. Nowej instytucji życzymy „Szcześć Boże”.

CEGIELKI WAWELSKIE. W ciągu 80 dni 100 ufundowano już cegieł-kamiemi w murach Wawelskich. W dalszym ciągu podanej już w prasie listy, widnieją na murach Wawelu nowe nazwiska: Antoniowie hr. Wodzicy z Niedźwiedzia; Juliuszowie hr. Bielscy z Rychcic; Monika i Jakób Szykierowie z dziećmi Janka i Walusiem; Ludwik Paszkowski, dyr. szk. miej. im. Wł. Jagielly; Grażyna Zakrzewska z Sosnowca; Witold Tomicki; rodzina Jaks-Komarskich; V. Komisariat Policji w Podgórzu; Marya Reklewska z Mirogonowic; Adolf Rechter przemysłowiec z Przemysła; Oficerowie i szeregowi Dywizyonu żandarmerji 5. Kraków; Szwadron zapasowy D. Z. 5. Kraków; Wojskowy szpital okręgowy Kraków; 20 pułk piechoty Ziemi Krakowskiej; Józef i Marya Przedpełscy z Sosnowca; B. Kasproicz z Gniezna; Dawny Resurs Krakowski; Alfred z Chłapowa Chłapowski; Krzysztof hr. z Brudzewa Mielżyński; Rudolf i Julia Rosińscy Kraków; Przemysłowcy małopolscy dla uczczenia zastęgu Wilhelma Eltersa; Fabryka przetworów tłuszczowych S. A. w Trzebini; Tadeuszowie Bohdano wiczowie Kraków; Oficerowie sztabu IV Inspekto-

ratu Armii Generala Artylerji Szeptcyckiego; Wapienniki z Szaflarach; Rodzina hr. Lasockich; T-wo handlowe br. Rolniccy

(1) **POCZET KRÓLÓW POLSKICH.** Staraniem ruchliwego Wydawnictwa salonu malarzy polskich w Krakowie wydana została wielka, jakby mapa ścienna, przedstawiająca poczet królów polskich. Karta ta obejmuje czterdzieści podobizn naszych historycznych władców od Mieczysława I. do Stanisława Augusta Poniatowskiego, malowanych według oryginałów mistrza Matejki przez dwu znakomitych artystów: L. Stroynowskiego i Z. Papięskiego. Portrety wykonane są czwórbarwnym drukiem nie tylko niezwykle starannie, lecz prawdziwie artystycznie. Pod podobizną każdego z królów mieści się data jego panowania tudzież najważniejsze fakty z okresu jego rządów daty wielkich zwycięstw orężnych i epokowych zdarzeń gospodarczych i kulturalnych. „Poczet królów polskich” będący nowym chlubnym świadectwem działalności „wydawnictwa salonu malarzy polskich” uzyska bez wątpienia poparcie szerokiego oświ. i ozdobi ściany każdego patryotycznego domu polskiego.

(T) **KONFISKATA MAKI I CUKRU.** Wczoraj przytrzymały organa wywiadowcze urzędu walki z lichwą 2 paki maki na tut. dworcu kol. które usiłował wywieźć do Skierniewic niejaki Zaromba. Zakwestyonowano również 100 kg. cukru, który miał być skierowany do Łodzi. Właściciel jednak weszac niebezpieczeństwo zdołał w porę zniknąć.

(T) **KRADZIEŻ JELIT.** Wczoraj przytrzymał 34-letniego Ludwika Mitele i 37-letniego Piotra Florka którzy skradli na szkodę firmy spedycyjnej przy ulicy Pańskiej 7, gdzie byli zajeci w charakterze robotników — 550 kg. jelit solonych wartości 300 tysięcy marek. Cześć skradzionego towaru zdołałi sprawcy sprzedać za 5500 marek rzeźnikowi Luwijskiemu przy Małym Rynku 4.

(T) **LITOŚCIWA PASAZERKA.** Tut. policja przytrzymała 26-letnią Aniele Streng za kradzież dwóch piecaków, wyładowanych różnymi przedmiotami z znacznej wartości na szkodę inwalidy Jerzego Czerwińskiego, Czerwiński, jadąc do Krakowa w jednym przedziale z Strengówną zawiązał z nią znajomość — a kiedy przybył do Krakowa Strengówna niby litując się nad biednym inwalidą, ofiarowała mu swoje usługi. Zajęta się więc ułożeniem jego rzeczy w garderobie na dworcu kol. a następnie pod pozorem wszukania Czerwińskiemu mieszkania oddaliła się wraz z kwitem na oddany do garderoby bagaż. Kiedy jednak po dłuższym okresie czasu nie wracała, zniecierpliwiony inwalida oddalił się z dworca kol. na poszukiwanie Strengówny, która korzystając z opuszczenia przez niego dworca kol. odebrała jego rzeczy złożone w garderobie. W niedługim czasie jednak zdołano ująć litościwą pasażerkę.

Zdemaskowanie bandyty.

Wczorajszej nocy jakiś bandyta zakradł się do jednego z największych w Warszawie magazynów jubilerskich. Wykradawszy szybko wystawową i wyciąwszy w wielkiej kasie ogniotrwałej otwór platynową piłką, bandyta wewnątrz kasy wśród drogocennych kamieni i wytwornej roboty biżuterji, znalazł na honorowym miejscu ustawioną parę bucików damskich, pozostawionych u jubilera w zastaw za kosztowną broszę.

Bandyta, uważając buciki za również drogocenną rzecz, jak i biżuterję, zabrał je niezważnie i rzucił się do ucieczki.

Ledwo jednak zdołał wyskoczyć ze sklepu i skryć się w najciemniejszym zaułku, że wszystkich stron biedz zaczęli ku niemu: stróże nocni, policjanci i zapóźnieni przechodnie.

Ścigający pędzili naprzód za bandytą niemal po omacku. Raz wraz bandyta zniknął im z oczu, przesadzał płoty, krył się za nimi, wcisnął się w najciemniejsze kąty, wszędzie jednak wysłędzono go, dzięki temu, iż bił mu z pod pachy, pod którą ukrywał skradzione buciki, blask ośniewający.

A blask ten dawały buciki, czyszczone najlepszą, najwytworniejszą, ogólnie znaną ze swej dobroci pastą „Dobrolin”. Fabryki Przetworów Chemicznych, F. A. i G. Pal, Warszawa, Grzy-

Ostrzeżenie!

„GIEWONT”

SPOŁKA HANDLOWO-PRZEMYSŁOWA

Firma „GIEWONT” została zarejestrowana na podstawie kontraktu spółki z dnia 19 listopada 1920 w Sądzie w Gdańsku pod liczbą 10. H. R. B. 664.

Zawiadawcami firmy są Pp. Artur Mysior i Dr. Jan Gagatęk, którzy pojedynczo mogą podpisywać Spółkę w Gdańsku i ważne ją zobowiązywać.

Spółka mieści się w Gdańsku przy ul. Heilige Geistgasse l. 135, w domu własnym.

„GIEWONT”. Ta sama Spółka została na podstawie kontraktu spółki z dnia 24 listopada 1920 zarejestrowana w dniu 27 listopada 1920 w Sądzie okręgowym w Łodzi pod Liczbą A. R. 4755. — Zawiadawcą tej Spółki jest Dr. Jan Gagatęk.

Firma „GIEWONT” mieści się w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej 121.

Spółka Łódzka zgłosiła przy rejestracji oddziały: w Tczewie, ul. Strzelecka 5, Warszawie, ul. Wilcza 29, Poznaniu, ul. Pawła 6.

Ostrzeżenie przed nieprawdziwym „GIEWONTEM”.

W Warszawie zawiązał podobno były agent jednego z naszych obecnych wsolników spółkę pod tą samą firmą „Giewont”, która mieści się w lokalu przy ulicy Zórawiej Nr. 7.

Spółka ta używa firmy bezprawnie, ponieważ została później zgłoszona do rejestracji od firmy łódzkiej.

Firma ta korzysta z nieświadomości P. T. Publiczności w ten sposób, że podszyla się pod naszą firmę, podając na blankietach listowych, że posiada własne oddziały w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 121, w Poznaniu przy ul. Pawła Nr. 6, w Tczewie przy ul. Strzeleckiej Nr. 5, oraz w Gdańsku przy ul. Heilige Geistgasse 135.

Przeciwko temu karygodnemu nadużyciu wystąpiliśmy na drodze karno-sądowej. Ostrzegamy P. T. Klientów, że z firmą „Giewont” w Warszawie przy ul. Zórawiej Nr. 7 nie mamy nic wspólnego, że za wpłacone tam zadatki na towary nie bierzemy żadnej odpowiedzialności.

Upraszamy również P. T. Banki, z którymi pracujemy, by zwracały na to uwagę, że wszelkie sumy na nasz rachunek wpłacane, mogą być podejmowane jedynie przez zawiadawców Artura Mysiora i Dra Jana Gagatęka.

„GIEWONT”, Polsko-Amerykańska Spółka Handlowo-Przemysłowa w Łodzi.

bowska Nr. 40, telefon 149—00 i 16—59.

Przedstawiciel na Kraków: St. Sierotwiński, Sienna 12.

Zawdzięczając zaletom „Dobrolinu“, bandyta został schwytany, brylanty wraz z bucikami odebrano mu i zwrócono jubilerowi.

Nowa sprawa banku Natansonów.

W związku ze sprawą wykrycia niedozwolonego wywozu papierów wartościowych przez firmę „S. Natanson i Synowie“ — ministerstwo skarbu wytoczyło przeciwko temu bankowi nową sprawę, która odbędzie się w tych dniach w sądzie pokoju 21 okręgu m. Warszawy.

Świeża sprawa powstała na skutek przeprowadzonej przez organa ministerstwa skarbu w firmie „Natanson i Synowie“ rewizji, która ustaliła kilka nowych wypadków przekroczenia obowiązujących przepisów dewizowych.

Mianowicie w ciągu sierpnia i września r. z. dokonała firma bez zezwolenia komisji dewizowej przeniesienia sum, złożonych jej przez wojskowy okręgowy urząd gospodarczy w Warszawie, jako akredytywy, w łącznej sumie 12 milionów marek na rachunek firmy Heiman w Gdańsku, co jako zakredytowanie rachunku zagranicznego, wymagało uprzedniego zezwolenia komisji dewizowej.

Drugi zarzut dotyczy sprzedaży przez firmę Natansonów warszawskiemu Towarzystwu fabryk cukru 400 dolarów, w celu dokonania zapłaty za kupiony samochód, mimo odmowy komisji dewizowej.

Zanim te ostatnie zarzuty przyjdą pod rozważenie sądu 21 okręgu, — jutro już odbędzie się rozprawa w sądzie pokoju 10 okręgu.

Obronę za oskarżonym Kazimierzem Natansonem wnoszą będą adwokaci: H. Etinger i I. Nowodworski.

Oskarżenie publiczne popierać będzie umyślnie delegowany przez wiceministra spraw wewnętrznych, inspektor komendy głównej policji państwowej, p. Ignacy Krzymuski.

Świadków i rzeczoznawców wezwano z ramienia obu stron — kilkunastu.

Zuchwałe kradzieże w śródmieściu Warszawy.

PRZEZ PODKOP. — TRZYKROTNA WYPRAWA.

Mala liczba stróżów nocnych oraz nieliczne posterunki policyjne w Warszawie (szczególnie w nocy) rozchwalają rzezimyszków warszawskich, którzy w śródmieściu dokonują coraz to zuchwalszych kradzieży z włamaniem lub podkopami.

Złodzieje t. zw. „podkopywacze“ dostali się w nocy do magazynu mebli p. f. „Bracia Thonet“ przy ul. Marszałkowskiej, gdzie przebili otwór w ścianie i zakradli się do sąsiedniego magazynu kapeluszy, stamtąd znowu przebili ścianę i przeszli do magazynu towarów jedwabnych Aleksandra Arutunowa, gdzie uszkodzili szafy i nic nie zdołali zabrać, gdyż sklep był oświetlony. Zaczęli już przebijać ścianę do czwartego sklepu, składu tiulu koronek oraz towarów wełnianych i bawełnianych lecz widocznie zostali wtedy spłoszeni, gdyż nie przebivszy otworu, uciekli.

Nie zrażeni niepowodzeniem, złodzieje następnej nocy przedostali się do wspomnianego domu, gdzie po drabinie weszli na balkon i piętra, otworzyli drzwi wytrychem i weszli do sklepu mebli Kalmasa. Tam wycięli otwór w podłodze, przebili sufit i dostali się do wspomnianego magazynu p. f. „E. Kowalska i S-ka“.

Złodziei musiało być kilku, gdyż jeden płądował w sklepie, wybierając sztuki materiałów i podając je przez otwór, poczem wyrzucano je przez okno I-go piętra na podwórze. Tam inny złodziej pakował towary w kryty wózek ręczny.

Około godz. 5 rano, gdy wózek był napchany po brzegi kilkudziesięciu sztukami materiałów, złodzieje oderwali skobel przy bramie, otworzyli ją i zamierzali wyjechać z lupem.

Nocny stróż, zauważywszy otwartą bramę i stojący w pobliżu wózek, wszczął alarm. Bramę zamknięto, przeszukano cały dom, lecz złodziei nie ujęto.

I ta druga nieudana kradzież nie zrażała złodziei, gdyż nocy onegdajszej, po wycięciu deski pod wystawą, dostali się złodziei od ulicy do nieoświetlonego tej nocy magazynu towarów jedwabnych Aleksandra Arutunowa. Przez ten otwór złodziei podał oczekującym przed sklepem wspólnikom 45 sztuk materiałów jedwabnych wartości przeszło 300.000 marek.

Zagadkowa kradzież ćwierć miliona marek.

Zagadkową kradzież popełniono obecnie we Lwowie, która policji da niezawodnie wiele do czynienia.

Filip Hoffman, znany naftciarz i milioner, włożył do stojącej w sypialni kasy wrenthelmo-

wskiej dwa pakiety: w jednym było 40 tysięcy marek, w drugim 100.000 marek. Uczyniwszy to, kasę zamknął i nawet próbował, czy dobrze zamknięta. W czasie tym służąca Marya Kaczmaryk ścieliła łóżko i widziała, jak Hoffman wkładał pakiety.

Onegdaj, we czwartek w południe, Hoffman, po otwarciu kasy, skonstatował brak obu tych pakietów oraz dwóch pierścionków z brylantami, wartości 160 tysięcy marek. Kasa była nienaruszona i zamknięta. W mieszkaniu zaś, oprócz Hoffmana, jego żony i służącej, nie było więcej nikogo.

Służącą aresztowano.

Aresztowanie „komisarza“ śledczego.

Władysław Breda, podający się również za Kraszewskiego, był swego czasu wywiadowcą urzędu śledczego w Warszawie, lecz za różne nadużycia służbowe, między innymi za łapówkę w klubach karcjanych, został aresztowany. Po odsiedzeniu aresztu prewencyjnego, Breda udał się na kresy, gdzie w jednym z miast został wkrótce komisarzem urzędu śledczego.

W tych dniach Breda wyjechał do niewdzięcznej Warszawy. Nazajutrz po przybyciu tutejsze urzędy policyjno-śledcze otrzymały listy gończe w sprawie aresztowania komisarza Bredy, który przed wyjazdem do Warszawy zrobił pewne nadużycia z darami amerykańskimi. Nadużycia te wykryto zaraz po wyjeździe Bredy. Na skutek tych listów Breda został aresztowany i przewieziony pod silną eskortą do miejsca ostatniej służby i przestępstwa, na kresy.

OFICEROM NIE WOLNO TAŃCZYĆ W WARSZAWIE.

Kawiarnia, połączona z modnym „dancing“ w Warszawie „Cafe d'artistes“, była przedmiotem oryginalnego zarządzenia. Gdy już publiczność około godziny 9-tej zajęła miejsce w sali, pomiędzy gośćmi zjawili się porucznik z komendy miasta, który wszystkich oficerów wezwał do opuszczenia kawiarni, a to w myśl rozkazu komendanta miasta, który zabronił wojskowym brać udziału w mundurach w zabawie tanecznej w „dancingu“. Przykrość wyrządzono zwłaszcza panjom, w których towarzystwie oficerowie pojawili się w kawiarni, a które musiały pozostać same, względnie z powodu braku towarzysztwa, opuścić salę. Powodem tego nowego zarządzenia komendy miasta jest, wedle brzmienia rozkazu wojskowego „towarzystwo bardziej niż podejrzane“ w dancingu.

(1.) **ILE KOSZTOWAŁ PRZEJAZD KAROLA PRZEZ AUSTRIĘ?** Wyekspedowanie pociągu dworskiego ze Steinmanger do Szwajcaryi kosztowało — jak donosi „Tribuna“ — sto tysięcy koron. Ten „austriacki“ rachunek przedłożony został rządowi węgierskiemu.

(1.) **PROFESOR UNIWERSYTETU — MORDERCA.** Dziekan uniwersytetu Syracuse w Ameryce został przed kilku dniami zastrzelony przez jednego z profesorów, Holmesa Beetha, który natychmiast po dokonaniu tego czynu sam pozbawił się życia. Bezpośrednim powodem do tego mordu była zemsta za żartobliwy kawał, wyplatany profesorem przez słuchacza, który żart przepłacił utratą życia.

KRWAWY DRAMAT KOCHANKÓW. Gdy służba hotelowa w hotelu przy bulwarze Voltaire w Paryżu weszła w południe do pokoju jednego z gości, zastała w pokoju niezwykle nieład, a mieszkający w tym pokoju Jan Sampont 38-letni mężczyzna, leżał martwy na ziemi, zaś obok niego spoczywały zwłoki jakiejś nieznanego nikomu kobiety. Sampont miał przetrzezoną kulą rewolwarową głowę, zaś nieznaną kobietą miała przetrzezoną pierś. Stwierdzono, że młoda kobieta, zjawiała się niepostrzeżenie rankiem w hotelu.

Gdy policja przeprowadzała badania w pokoju tragicznych ofiar jakiś nieznanemu człowiek zjawił się w hotelu i począł wypytywać czy tu nie znała pani Heleny Neve, 23-letniej młodej kobiety. Obcy zaczął opisywać wygląd młodej kobiety, który zradzał się z postacią zmarłej.

— Jestem Neve, dodał obcy a obca kobieta, której poszukuje, to moja żona. Wiem o tem, że udała się tutaj, by odszukać swego kochanka.

I oto odegrała się scena wstrząsająca: obcy człowiek został wprowadzony do pokoju obu ofiar, a tu Neve z przerażeniem ujrzała martwe zwłoki swej żony.

Tymczasem komisarz policji, odnalazł skrawek papieru, na którym Sampont napisał krótko ołówkiem: „Znudzeni życiem zadajemy sobie śmierć“. A pod spodem dwa podpisy: Jan Helena. Przy bliższym jednak zbadaniu pisma ustalono, że oba podpisy pochodzą od tej samej ręki, a to pisane były zdaje się reka Samponta, tak że przypuszczalnie zabił on najpierw swa kochankę mimo że ona wcale nie godziła się na wspólne samobójstwo.

PREZYDENT HARDING I JEGO PIES U FOTOGRAFA. Dzienniki amerykańskie opisują następującą anegdotę: Pozując przed 50 cjom aparatami fotograficznymi korespondentów różnych pism amerykańskich, prezydent Harding napróżno nawoływał swego psa, Laddie Boy'a,

ażby i on pozwolił się uwiecznić na płytach fotograficznych. Wolał on bawić się polamaniami skorupkami jajek wielkanocnych, niż stać spokojnie przed otworami aparatów. Prezydent Harding, po kilkuninutowem nawoływaniu, zmusił go na koniec do posłuszeństwa i wykrzyknął, że jest w istocie panem Laddie Boy'a.

(1.) **POMYSŁOWY OSZUST.** Z Budapesztu donoszą o następującej przygodzie: Przed jednym z pierwszorzędnych magazynów jubilerskich w stolicy Rumunii przejeżdżał samochodem, z którego wysiadł wyższy oficer. Zamożny ten gość, mający amputowane prawe ramię, oświadczył iż pragnie kupić kosztowny upominek. Jubiler pokazał mu do wyboru cały szereg broszek, kolczyków i pierścionków. Nieznajomy wybrał pierścień brylantowy wartości 190 tysięcy lei. Spojrzawszy do portfela oznajmił, że niestety posiada przy sobie tylko 20 tysięcy lei a po resztę pieniędzy musi posłać szofera do domu. Z powodu braku prawej ręki prosił oficer, by kupiec wyreczył go w napisaniu listu do jego żony. Jubiler zgodził się chętnie na propozycję i na papierze listowym, zaopatrzonym w swoją firmę, napisał pod dyktatem oficera następujące słowa: „Droga Heleno, wręcz szoferowi 170 tysięcy lei, których potrzebuję do kupienia kosztownego klejnotu, twój Jan“. Nieznajomy oddał list swemu szoferowi, i czekał na jego powrót. I rzeczywiście niebawem powrócił szofer przynosząc brakującą sumę. Oficer zapłacił należne 190 tysięcy, wziął pierścień i odjechał samochodem. Jubiler powróciwszy dopiero do domu dowiedział się, że szofer udał się do jego własnej żony Heleny, od niej zebrał pieniądze, że zatem własny pierścień zapłacił własnymi pieniędzmi.

(1.) **BELA KUN — NACZELNYM KOMISARZEM KRYMU.** Dzienniki z Helsingfors donoszą, iż osławiony Bela Kun zamianowany został naczelnym komisarzem rządu sowieckiego na Krymie.

(1.) **ZMNIEJSZENIE SIĘ ZALUDNIENIA WE FRANCYI.** Wedle doniesień z Paryża podano już do wiadomości publicznej wyniki spisu ludności we Francyi. Liczba mieszkańców prawie wszędzie zmalała. Sam Paryż liczy obecnie 9.800.000 mieszkańców.

(1.) **SKON ZAŁOŻYCIELA SZKÓŁ BERLITZA.** Jak donosi „Chicago Tribune“ umarł założyciel szkół Berlitz, noszących jego imię i znanych w całym świecie, Maksymilian Berlitz. Pierwsza szkoła Berlitz powstała w roku 1878 w Providence, Rhode-Island. Przed dziesięciu laty istniało już z górą trzysta takich szkół w Europie, w Ameryce, w Egipcie, w Algierze.

(1.) **D'ANNUNZIO WE FLORENCYI.** Z Medyolanu donoszą, iż Gabriele D'Annunzio postanowił udać się do Florencyi, w celu wzięcia udziału w obchodzie rocznicy Dantego w dniu 5 maja.

(1.) **WILKI WE FRANCYI.** Do niebłahych obojbiwości należy ukazanie się wilków we Francyi; pojawiły się one świeżo w głębokich lasach Dombes, w departamencie Ain, Włocławiak przechodzący z psem przez las, napadnięty przez wilczycę, z trudem obronił się przed napaścią i kijami zmusił zwierzę do ucieczki. Ścigając je wykrył w gąszczu lesnym czworo młodych kilkotygodniowych wilcząt które zabił na miejscu.

(1.) **ZAMKNIĘTA AMERYKA.** Jak donosi „Chicago Tribune“ specjalna ustawa dotycząca napływu emigrantów z Europy będzie na nowo przedłożona kongresowi i z dniem 1 maja wejdzie w życie. Ogólna liczba nowo dopuszczonych do Ameryki przybyszów nie będzie wynosiła w przyszłości więcej nad trzy procent osiadłych obecnie w Stanach Zjednoczonych cudzoziemców. Natomiast 262 tysiące przybyszów z północno zachodniej Europy i mniej więcej 153 tysiące ze wschodniej Europy musi się oddać na stałe osiedlić w Stanach Zjednoczonych.

(1.) **AMERYKA PRZECIW TANCOWI.** Fala oburzenia na sztukę choreograficzną zagraża dziś istnieniu tańca w Ameryce. Hasło walki z tańcem podjęły pierwsze uniwersytety; w swych specjalnych dziennikach zaczęły one głosić „nieskończoną nieobyczajność młodych panien i młodych ludzi, którzy przez taniec stają się lekkomyślni, próżni, chciwi znikomych rozkoszy“. W Nowym Jorku zawiązuje się obecnie stowarzyszenie rodziców, które ma na celu chronić młodzież przed degeneracją, wyrugowa taniec, podniecający do przesady wydatków, do zbytku, odstręczający od poważnej pracy. Tak więc młodzież amerykańska, której odebrano już alkohol, wina i likiery, a częstokroć i tytoń, pozbawiają obecnie surowi katoni przyjemności tańca, skazując ją na przymusową cnotę.

WYŚCIG 300 STATKÓW. W dniu 13 b. m. w Monaco rozpoczął się konkurs łodzi motorowych i hydroplanów. Już dnia 4 b. m. lista została zamknięta, co nallepiej świadczy o szerokim zainteresowaniu wynikiem konkursu. Do startu stanęło 300 łodzi oraz krążowników, wraz z odpowiednią ilością wodopłatów. Udział biorą przedstawiciele wszystkich narodów i państw. Rezultat konkursu będzie tem ciekawszy, iż wszystkie najpoważniejsze firmy i przedsiębiorstwa przysłały aparaty swojego wyrobu, a na liście rywali o palmę pierwszeństwa spotykamy się z takimi, jak „Breguet“, „Candrea“, „Farman“, „Georg Lewis“, „Newport“, „Savoie“ i wielu innych.

(1.) **SARAH BERNHARDT NA WYSTĘPACH W LONDYNIE.** Niesmiertelna zaiste artystka francuska znakomita odtwórczyni „Damy Kameliowej” i „Orlątki” udała się świeżo aeroplanem z Paryża do Londynu, gdzie da szereg występów w „Princes Theater”, a między innymi gra będzie w sztuce swego wnuka Ludwika Verneuil pod tyt. „Daniel”. Na cześć wielkiej artystki urządzono uroczyste przyjęcie, w którym uczestniczyli wszyscy ambasadorowie ententy.

(1.) **LOTNICZKA FRANCUSKA PRZEBYŁA ANDY.** Znana lotniczka francuska, panna Boland dokonała ze świetnym wynikiem lotu nad Andami. W Santiago przyjęli ją owacyjnie przedstawiciele rządu, władze wojskowe i tłumy publiczności. Panna Boland udaje się w tych dniach znowu drogą powietrzną do la Paz.

Ruch giełdowy.

Kraków, 17 kwietnia.

(stm.) Na wczorajszym zebraniu giełdowym dało się zauważyć pewne osłabienie tendencji. Obroty były mało ożywione transakcji dokonano niewiele, tylko 7 papierów było w ruchu. Z walut dolary notują dalszą zwyżkę, marki niemieckie w dalszym ciągu mocno, natomiast korony austriackie trochę słabiej.

CEDULA KURSOWA GIEŁDY KRAKOWSKIEJ Z DNIA 16 KWIEŃNIA.

Waluty i dewizy: Dolary Stanów Zjednoczonych gotówka 760, 800, Franki francuskie gotówka 54, 57, czeki 56, 58, Franki szwajcarskie gotówka, — czeki 130 140, Marki niemieckie gotówka 12, 13, czeki 12'25, 13'25 Korony austriackie gotówka 1'20, 1'25, czeki 1'25, 1'32 Korony czesko-słowackie gotówka 10, 11, czeki 10'50, 11'50, Lei rumuńskie gotówka 11, 12, Liry włoskie gotówka 30, 32, czeki 32, 34.

Akcyje Tow. handl. i przem.: Polskie Tow. handl. „PTH” I—III emis. ofiar 950, 1050, transakc. 985—975, Polskie Tow. handl. „PTH” IV emis. ofiar 650, 750, transakc. 690—700, Handl. Spółka akc. „Impex” ofiar 500, 600, „Polski Glob” Tow. transportowo-handlowe ofiar 1750, 1750, 1850, transakc. 1800, Żegluga Polska ofiar 625, 725, transakc. 675—685, Zieleniewski ofiar 6800, 7200, Warszawska Ska akc. Budowy Parowozów II emis. ofiar 2100, 2300 „Lemiesz” fabryki maszyn rolniczych ofiar 4000, 4400, „Trzebinia” fabryki maszyn i narzędzi rolniczych I—II emis. ofiar 2700, 2900, IV emis. ofiar 2550—2750, „Automotor” fabryka samochodów ofiar 2100, 2300, transakc. 2200, „Górka” fabryka cementu ofiar 6800, 7200, Gal. akc. Zakłady Gór. Siersza ofiar 5500, 5800, „Tepege” Towarzystwo dla przedsiębiorstw górniczych ofiar 7200, 7500, Polska Nafta ofiar 2900, 3100, transakc. 3000, Elektrownia w Sierszy III emis. ofiar 1700, 1900, „Oikos” T. A. ofiar 3600, 3800, „Pezet” Powszechne zakłady budowlane ofiar 950, 1150, transakc. 1125, Fabryka przetworów tłuszczowych w Trzebinii ofiar 2600, 2800, „Krakus” Zjednoczone fabryki przetworów wysokokowych ofiar 3600, 3800, Fabryka porcelany w Cmielowie ofiar 3600, 3800.

Warszawa (Tel. M.) Na dzisiejszej giełdzie warszawskiej w dalszym ciągu na rynku dewizami usposobienie słabe. W dziedzinie akcji po mocnym nocątku nastąpiło osłabienie tendencji. Również i dla papierów publicznych zaznaczyło się lekkie osłabienie.

Waluty: Dolary Stanów Zjednoczonych gotówka: transakc. 796—790, sprzedaż 796, kupno 770, czeki: sprzedaż 800, kupno 780, Franki francuskie czeki: transakc. 58'25, sprzedaż 58'25, kupno 56'75, Franki belgijskie czeki: transakc. 61, Funtów szterlingi gotówka: transakc. 3195—3185, czeki: sprzedaż 3200, kupno 3050, Marki niemieckie gotówka: transakc. 12'95, sprzedaż 13, kupno 12'40, czeki: transakc. 13'07 i pół do 13, Korony austriackie czeki: transakc. 1'3 i pół.

Gdańsk (Tel. M.) Za markę polską płacono dzisiaj 8.

Berlin (PAT) Marka polska 8'05—8'25.

Praha (PAT) Marka polska 8'45—9'45.

Genewa (Tel. M.) Za 100 marek polskich płacono we czwartek 0'75.

Zurych (PAT) Zamknięcie giełdy. Berlin 917 i pół, Holandia 200'60, Nowy Jork 178, Londyn 2270, Paryż 4120, Medyolan 27, Bruksela 4275, Kopenhaga 105, Sztokholm 137, Chrystiania 93, Madryt 8075, Buenos Ayres 185, Praga 8'05, Budapeszt 8'08, Zagrzeb 4'12, Bukareszt 9'20, Warszawa 0'72, Wiedeń 1'70, Austr. stempłow. 0'98.

—000—

Dział ekonomiczny. Przemysł i handel a dziennikarstwo.

Kraków, 15 kwietnia.

Wycieczka dziennikarzy w Poznańskie spotkała się tam z niezwykle przyjęciem. — Jedną z wielkich firm „Tabromik” (fabryka likierów i wódek) w Gnieźnie wydała na jej powitanie specjalną jednodniówkę, w której obok wielu informacji, znajdujemy poniższy artykuł:

Przemysł i handel są to czynniki, które z największą bezwzględnością traktują indywidualizm umysłu ludzkiego, szematyzują wszystko, co im staje na przeszkodzie po drodze do

zysku materialnego, — z drugiej zaś strony dziennikarstwo spełnia najszczytniejsze zadanie, wychowując społeczeństwo w duchu obywatelskim, podając mu po całodziennej pracy strawę duchową i zwracając jego myśl od codziennych trosk i potrzeb ku zagadnieniom szerszym i wyższym.

Kto bez uprzedzeń przyłoży rękę na puls życia, ten zauważy, że te dwa światy są złączone ze sobą niezliczoną ilością wspólnych nici. Zresztą przemysł i handel jest już sam w sobie czynnikiem kulturalnym pierwszorzędnej wagi. Handel zbliża do siebie narody, umożliwiając tym sposobem nie tylko wymianę towarów, ale i możliwość obustronnego dorobku umysłowego. W większej jeszcze mierze należy uważać przemysł jako czynnik kulturalny, gdyż od rozwoju przemysłu zależy przeważnie dobrobyt materialny narodu, a dobrobyt materialny dopiero umożliwia i popiera rozwój cywilizacji i kultury.

Wiemy, że jednym z najważniejszych urządzeń pomocniczych, będących na usługach przemysłu i handlu, są środki komunikacyjne. Otóż gazeta jest poniekąd ogniwem w łańcuchu nowoczesnych środków przewozowych, t. j. urządzeń, uskuteczniających wymianę dóbr idealnych i materialnych w społeczeństwie. Ona nie jest co prawda środkiem przewozowym w tym sensie, co poczta lub kolej, uskuteczniającym przewóz osób, towarów i wiadomości, lecz w tej mierze, co list lub cyrkularz, który umożliwia przesłanie wiadomości za pomocą piśma i druku, z tą tylko różnicą, że odnośną wiadomość czytają tysiące nieznanych abonentów. Każdy numer gazety jest środkiem gospodarczej i ideowej wymiany, w którym się zogniskowują skutki wszystkich innych środków komunikacyjnych, zaczynając na kolei, a kończąc na telegrafii i telefonii.

Jeżeli wszystkie objawy życia społecznego, politycznego i kulturalnego znajdują w gazecie wierny oddźwięk, to lwia część pracy dziennikarskiej czerpie swój materiał z przemysłu i handlu, regulując za pomocą ogłoszeń podaż i popyt na wszelkie towary, jakie sobie można tylko wyobrazić i najrozsądniej usługi i świadczenia, wymagane w stosunkach między ludzkich.

Prasa umożliwia przemysłowcom i kupcom najszybsze i najskuteczniejsze porozumienie się z dostawcą, konsumentem i siłami wykonawczymi w najszerszym tego słowa znaczeniu i otwiera przed nimi coraz to nowe horyzonty dla ich przedsiębiorczości; z drugiej znowu strony wywierca przemysł przez swą wynalazczość, a handel przez swą pomysłowość, swe niezatarte płótno na dziennikarstwie, potęgując tym sposobem jego produktywność i podnosząc praktyczną wartość gazety w oczach społeczeństwa, którego głównym narzędziem w walce o byt jest jak najodpowiedniejsze i najzskuteczniejsze zastosowanie swych sił moralnych i materialnych.

L. Demb'ński.

Ulepszenie kopalni soli w Bochni.

Przy sposobności zwiedzenia salin bocheńskich, minister handlu miał możność zbadania systemu eksploatacji tych kopalni, zupełnie nie nowoczesnej. O ile Wieliczka posiada urządzenie nowe, o tyle w Bochni, gdzie rząd austriacki nie uczynił żadnych prawie inwestycji przez kilkadziesiąt lat, eksploatacja prowadzona jest zupełnie prymitywnie, mało wydajnie i stosunkowo kosztownie. Wobec tego sprawa modernizacji tej ważnej kopalni jest pilną i konieczną.

Na ten cel istnieje już przyznany kredyt 30-milionowy i potrzebne inwestycje będą w możliwie niedługim czasie przeprowadzone.

Co do podwyższenia obecnego ceny soli, to zostało ono skalkulowane na podstawie zwiększonych kosztów eksploatacji, inwestycji oraz ze względu na dochodowość monopolu państwowego solnego, które nie mogą być zmniejszone. Wydatki zaś na sól stanowią tak nieznaczną część budżetu konsumenta, że i podrożenie to wiele nie stanowi.

Nowy szyb przy kopalni węgla w Brzeszczach

Minister handlu, wizytując kopalnię węgla w Brzeszczach, zwiedził tamże roboty koło bijącego się obecnie nowego szybu w Jawiszowicach. Budowa nowego szybu, wybitego już obecnie do głębokości 166 metrów, ukończona będzie w ciągu kilku miesięcy. Szyb sięgać będzie do pokładu węgla, dobrej jakości, jak wykazały próbne wiercenia, grubości 170 centymetrów. Na spotkanie nowego szybu bije się chodnik z kopalni w Brzeszczach. Po jego ukończeniu produkcja węgla kopalni w Brzeszczach, wynosząca obecnie 80 do 100 wagonów dziennie, podniesie się do około 200 wagonów.

Budowa kopalni w Szytkowicach.

Min. handlu Przanowski zwiedził wczoraj budującą się kopalnię węgla w Szytkowicach, gdzie stwierdził, że roboty koło bicia szybu postępują normalnie. Z ukończeniem go należy się liczyć za lat 3. Szyb w Szytkowicach, mурowany z betonu i opuszczony w ziemię sposobem największą z istniejących szybów węglownicą największy z istniejących szybów węglowych w Europie.

Dla sfinansowania budowy kopalni w Szytkowicach utworzone będzie towarzystwo akcyjne polsko-włoskie z kapitałem 300 milionów marek, w czym udział rządu polskiego wynosić będzie 55 proc. Rząd wniesie, jako swój aport, tereny oraz wykonane dotąd roboty. Nadto kapitał włoścy zapewnić mają towarzystwu akcyjnemu kopalni w Szytkowicach kredyt do wysokości 700 milionów marek.

—000—

ZNIŻKA CENY SKÓR. W okręgu radomskim, gdzie rozwinięty jest przemysł garbarski i handel skórami, ostatnimi czasy, spadły ceny skór surowych. Skóra cielęca, która kosztowała 1500 marek, kosztuje 800 Mk. Nie ulega wątpliwości, że tak znaczna niżka ceny surowych, dochodząca do 50 procent, musi wpłynąć w dalszej konsekwencji na zmianę cen skór obrabionych oraz cen obuwia.

MOŻLIWOŚĆ EKSPORTU DRZEWA Z POLSKI DO BRAZYLII. Brazylia zawsze importowała duże ilości drzewa dawniej z portów Bałtyckich w ten sposób i z Polski, obecnie z Ameryki Północnej. Ale Polska ma wszelkie dane do zawładnięcia rynkiem brazylijskim, ponieważ kurs dolara jest bardzo wysoki i ciągle i dzie w górę i kupcy miejscowi bardzo chętnie nabywają ten towar w Polsce, gdzie waluta jest niska. Rodzaj drzewa najwięcej tutaj rozpowszechniony kalkulują się obecnie w Stanach Zjednoczonych w cenie 90 dolarów za 1000 stóp kw. c. i f. Rio de Janeiro. Za drzewo w Polsce cena byłaby bezwarunkowo niższa, ale w każdym razie przy obecnym kursie marki polskiej byłaby wysoka, niezbędnym jest jednak nadesłanie prób. Największy popyt mają belki 3 cale × 12 cali, dużo idzie także belek 4 cale × 12 cali lub 6 cali × 12 cali. Długość, wysokość po większej części 10 do 30 stóp. Kupcy miejscowi nabywają całe transporty po 400.000 do 500.000 stóp kwadratowych. Tonaż znaleźć łatwo, ponieważ w Brazylii mają 15c artykuły żywnościowe — ryż, fasola, skóry, kawa, tłuszcz, a w drodze powrotnej z Gdańska łatwo naładować te same statki drzewem. Wielka miejscowa firma drzewna „Joae Kobel” jak komunikuje konsul w Rio de Janeiro, gotowa jest natychmiast wejść w stosunki z Polską i nabyć wszelkie transporty drzewa.

WOLNOŚĆ TOWARÓW „TRANSITO” OŚ CIA I POZWOLEŃ. Sprawy tranzytu są ułatwiane obecnie w ten sposób, że wszystkie towary tranzytowe, bez różnicy pochodzenia, wkraczające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez stacje graniczne, względnie komory celne: Zebrzydowice, Dziedzice, Oświęcim lub Szczakowa, a zjazd w bezpośredniej komunikacji kolejowej do Rumunii przez stację graniczną i komorę celną w Śniatynie i odwrotnie, są wolne od pozołożeń tranzytowych i opłat celnych lub innych z wyjątkiem opłat należących się kolejom na przewóz tych towarów. Na wszelkie inne towary tranzytowe potrzebne są pozwolenia głównego urzędu przywozu i wywozu w Warszawie, przyczem o ile umowy międzynarodowe nie przewidują czego innego, są pobierane opłaty manipulacyjne w wysokości 0'1% od zadeklarowanej lub ustalonej wartości towaru.

ZAKAZ WYWOZU TOWARÓW Z NIEMIEC DO POLSKI BĘDZIE ZNIESIONY. W Poznaniu w kołach przemysłowych otrzymano wiadomość o mającym w najbliższym czasie nastąpić cofnięciu przez rząd niemiecki zakazu wywozu towarów z Niemiec do Polski.

BANK POLSKI PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH. Piszą nam ze Lwowa: Pod patronatem ziemskiego Banku kredytowego, Tow. akc. we Lwowie, powstała w ostatnich dniach instytucja pod firmą: „Polski Bank przemysłowców drzewnych” towarzystwo akcyjne we Lwowie. Inicytywę do powstania tej instytucji dały związki przemysłowców drzewnych w Małopolsce i komitet założycielski, do którego należą prawie wszystkie firmy i spółki przemysłowców drzewnych w Małopolsce. Bank ten powstaje z kapitałem 100 milionów marek polskich, który w najbliższym czasie będzie podwyższony do 200 milionów marek polskich. Zadaniem Banku będzie zorganizowanie całego przemysłu drzewnego, ujęcie całego wywozu produktów drzewnych za granicę, finansowanie wszelkich przedsiębiorstw w dziedzinie eksploatacji lasów i przemysłu drzewnego.

WARUNKI EKSPORTU SZCZECINY I WYROBÓW Z NIEJ DO ANGLII. Jednym z artykułów naszego wywozu do Anglii jest i może być nadal szczecina, dlatego też warto poznać nieco bliżej warunki tego eksportu. Przywóz i wywóz szczotek i pędzli, mioteł, do i z Anglii, wyraził się w liczbach: przywóz w roku 1913 — 456 tys. funtów, w r. 1920 — 910 tys. funtów; wywóz: w r. 1913 — 237 tys. funtów, wywóz — 587 tys. funtów. Jak pisze „The Polish economic bulletin”, wyroby wielkobrytańskie odznaczają się wyborowym gatunkiem i jako takie są bez konkurencji na rynku wszech-

światowym. To też szczytina poszukiwana na rynku wielobrytańskim musi być pierwszorzędnej gatunku i doskonale asortowana. Dawniej sortymentem tem trudniły się Niemcy, wysyłając na rynek angielski tylko najlepsze gatunki. Obecnie kupcy i przemysłowcy angielscy żalą się, że szczytina importowana z Polski jest źle lub wcale nie sortowana. Eksporterzy nasi, zanim poczynią krok w celu wywozu szczytyny i wyrobów z niej, powinni pierwiej dobrze się obznajmić z położeniem i praktyką rynku w Anglii oraz warunkami kupna i sprzedaży, stosowanymi na tym rynku. Pamiętać należy, że tak szczytina jako też szczytka, pędzle i miotły muszą być doskonalego gatunku, należyście asortowane i wytwornie wykończone. Sprzedaż skutecznia się przy pomocy specjalnego pośrednika (brokerów). Bezpośrednie stosunki z producentami z pominięciem brokerów, mogą dać, przy obecnie panującej praktyce handlowej wielobrytańskiej, wyniki ujemne. Najlepiej jest, po skomunikowaniu się z takim brokerem, towar wysłać do Wielkiej Brytanii lub Gdańska. Sprzedaż katalogowa, listowna itd., jest zupełnie wyłączona. Ceny od początku r. 1920 mają stałe tendencję zniżkową. Ogółem zniżka na wyroby szczytkarskie w ciągu 1920 roku wyniosła 25 procent.

WOLNY HANDEL WE WŁOSZACH. Zniżka kursu walut zagranicznych w stosunku do liry i jednoczesne obniżenie się ceny na zboże zagraniczne pozwalają na ponowne zmniejszenie różnicy między ceną kontyngentową a rynkową chleba. Już o-

becnie można stwierdzić dobre perspektywy co do przyszłych zbiorów we Włoszech, których obszar zasiewów zbliża się już do obszaru przedwojennego. Jeżeli te przewidywania się spełnią, a zniżka walut jak również cen w dalszym ciągu będzie miała miejsce we Włoszech nastąpi zupełny powrót do wolnego handlu.

PRZEMYSŁ I PRODUKCJA WE WŁOSZACH. Produkcja siarki w 1920 roku przewyższyła produkcję 1919, wynosząc 293,000 ton; pirytów żelaznych wydobyto 316,000 ton; rudy żelaznej — 430 tysięcy ton; asfaltu — 190 tysięcy ton, tj. o 33 proc. więcej niż w roku 1919. Produkcja rudy cynkowej wyniosła — 73,000 ton; w 1919 zaś — 65,000 ton. Zanotowano również wyższą produkcję rudy oliwianej, — 35,000 ton. Wzrost produkcji kopalnianej zawdzięcza się ogólnej demobilizacji. Przemysł włókienniczy posiada bardzo dobrą instalację maszyn i może w dalszym ciągu wywozić wielkie ilości tkanin. W ciągu 1920 roku wartość wywozu wyniosła przeszło — 60,000 milionów lirów.

NIEMIECKO-FRANCUSKA UNIA NAFTOWA. Wiedeńska „Neue Freie Presse“ zamieszcza następującą wiadomość z Berlina: Rokowania prowadzone od miesięcy w celu uzgodnienia interesów między niemiecką grupą ropną (Deutsche Erdoelgruppe) a grupą naftowych przedsiębiorstw polskich, reprezentujących kapitał francuski, doprowadziły w dn. 1 marca do stworzenia Tow. akc. „Internationale Petroleumunion“ z siedzibą w Zurychu. Kapitał

nowego towarzystwa, pozostającego pod przewodnictwem banku szwajcarskiego, wynosi 210 milionów szwajcarskich franków. Nowa Tow. rozporządza wskutek zakupu akcji ponad 75 proc. akcyjnego kapitału Tow. „Deutsche Erdoelgesellschaft“ (Dea), który niedawno został podniesiony do 100 milionów, oraz ponad 75 proc. kapitału „Societe des Petroles du Dąbrowa“ w Paryżu, które posiada większość akcji Galicyjskiego Karpackiego Tow. naftowego i Siedmiocy obok całego szeregu rafinerii i innych przedsiębiorstw we wschodniej, środkowej i zachodniej Galicyi. Siedzibę zarządu tych międzynarodowych interesów ustanowiono w Szwajcaryi. Do rady nadzorczej wybrano obok francuskich bankierów i przemysłowców naftowych, także dr Freunda z Hagi, hd, Litinga, oraz generalnego dyrektora „Erdoelgesellschaft“, przyznano prawo zamieniania ich akcji na akcje „Międzynarodowej unii naftowej“

Ogłoszenia.

MASZYNY DO PISANIA! i RACHOWANIA!

nawet zupełnie zniszczone
przyjmuje do gruntownej naprawy i czyszczenia Pierwsza w Galicyi Pracownia dla naprawy maszyn biurowych. Wykonanie dokładne, prędkie i pod gwarancją.
W. KEYHA, mechanik, Kraków, Floryańska 3.

NABYBYM ładną, małą willę, lub domek z komfortem w Krakowie lub Tarnowie, z woinem kawalerskim mieszkaniami i ładnymi meblami. Pośrednictwo wykluczone. Bezpośrednie zgłoszenia do Biura reklamy „Prasa“ Karłowicka 16, pod „Ziemiannin 50“. 3826

MŁDZE MAŁŻEŃSTWO poszukuje posad rachmistrzów i kancelistów w Małopolsce. Zycirrysy i kwalifikacje na żądanie oglądać można w Administracji Gońca Krak. pod „Młode małżeństwo“. 3810

PŁUAL motorowe, parowe maszyny rolnicze, urządzenia oraz naczynia mleczarskie, Motory, Turbiny, Lokomobile, poleca „Pilot“ Lwów, Batorego 4. 3683

WAPNO we fabryce czudeckiej będzie z początkiem marca do nabycia. Wapno to jest nadzwyczaj dobre do budowy, jak również do bieleńia, mając tę własność, iż nie odpada ze ścian. Wapienniki Stanisława Żółkiewicza i Sp. w Czudecu. 3498

Wytnij.

Precz z wyzyskiem!

O wiele taniej jak w sprzedaży miejscowej

wysyła odpowiednie odcinki towarów (kuponów) na ubrania męskie, spodnie, suknie, bluzki i kostiumy damskie

Koncesyon. Biuro pośrednictwa w zakupie i wysyłaniu tkaniny

D. KONARSKI

Łódź, Piotrkowska 123.

Na żądanie wysyła się wzory potrzebnych materiałów za przesłaniem znaczka pocztowego za 10 Mk na porto.

Towary bez zadatku wysyła się za zaliczeniem pocztowym. Wysyłamy ściśle podług wybranego wzoru.

Materiały nie odpowiadające wzorowi bezzwłocznie przyjmujemy z powrotem. 3855

Zapamiętaj.

Wytnij.

Zapamiętaj.

Pierwszorzędny zakład krawiectwa męskiego i damskiego

w Krakowie, ul. Floryańska 32, II. p., ofic. pod firmą **ANTONI DUTKA**

przyjmuje wszelkie zamówienia w zakresie tegoż zawodu wchodzące i wykonuje takowe według najświeższych żurnali angielskich i francuskich po umiark. cenach. Posiada również na składzie materiały oryginalne angielskie i krajowe tak na ubrania męskie jak i na kostiumy. 3883

Dwóch

zdolnych blacharzy

przyjmie zaraz

Elektromonterska fabryka wyrobów blacharskich

E. PIECZONKI

Kraków

ul. Zwierzyniecka L. 10 3880

Żądajcie

drożdży proszkowych, cukru waniliowego, proszku jajowego, torty, babki, kremy, galaretki i budynia tylko marki „SIDONIA“

Wszędzie do nabycia.

Na prowincję wysyła się odwrotną pocztą.

Adres fabryki:

„SIDONIA“ Kraków, ulica Szlak L. 59.

KURSA MATURYCZNE

Kraków, Karmalicka 56, II. p.

pod osobistym kierownictwem prof. B. Batorynowicza. Przygotowują do matury gimn. klas., gimn. realn. szkoły realnej i seminarium naucz. Kursa w zakresie 4 klas niższej szkoły średniej. Kursa zbiorowe, jednoroczne i 2-letnie. Nadto prowadzimy analogiczne kursa korespondencyjne wszystkich typów szkoły średniej zapomocą instrukcyj pisemnych. Uczą ukwalifikowani profesorowie szkół średnich i seminarium naucz. Jeszcze kilka miejsc jest wolnych. Kierownik fachowy przyjmuje i udziela informacji bezpłatnie codziennie od godz. 4—5. Sekretaryat jest czynny g. 10—1 i od 3—7. 3754

WÓDKI KASPROWICZA

stale na składzie komisowym w magazynach tranzytowych

Jeneralna Reprezentacja „KOMPAS“ POLSKIE BIURO MIĘDZY-NARODOWEGO HANDLU Kraków, ulica Smoleńsk 16. 3555

Automobile „Steyr“

Austr. Towarzystwa Fabryki Broni

Wozy osobowe 6-cio cylindrowe 12/40 HP.

pierwszorzędnej jakości z natychmiastową dostawą

Generalne Zastępstwo na Polskę: 3790

„Automotor“ Sp. akcyjna

Telefon 153. Kraków, Dębniaki, Barska 12. Telefon 153.

HURTOWNIA

PRZEMYSŁU BUDOWLANEGO I ŻELAZNEGO

JAN TYSZLEWICZ

Kraków, ul. Michałowskiego 2

dostarcza w ładunkach całowagonowych 3814

Cement, gips, wapno, cegły, klinkiery, szamoty, kafle, dachówki, tupek, gonty, szkło, smołowiec, smoła,

Surowiec odlewniczy, żelazo handlowe, bednaraka, fasonówki, dźwigary, szyny, odlewy, stal, osie, blachy, gwoździe, drut, siatki, liny, śruby, nity, rury lane i ciągnibne, szmolc,

Maszyny i narzędzia,

Drzewo miękkie i twarde, okrągłe i tarte.

Narzędzia i Maszyny warsztatowe

jak również pilniki, świdry spiralne, szlifierki, wiertarki, kuźnie polowe, kowadła, śrubsztaki, rozwiertarki do rurek kotłowych, tocarki karbo-

piły gatrowe,

cyrkularne, taśmowe, poprzeczne i trackie, wielokrążki, lewary, transmisye, oleje i smary oraz uszczelnienia w piarach i warkoczach i pasy popędowe dostarcza ze składu

BIURO TECHNICZNE 3852

Inż. Józefa Weingrüna

Kraków, pl. Groble 17-19, Telef. Nr. 2145.

DRABNE OGŁOSZENIA

MARYAŃCIU! Wracaj do domu, ciocia ci przebaczy, a jeszcze bardziej kocha cię Kazia.

POSZUKUJĘ mężczyzny inteligentnego, mądrego, energicznego — któryby osobę błądzącą po obłokach — skierował umiejętnie na właściwą drogę. Zgłoszenia do Administracji „Gońca Krak.” pod „Huragan”.

EMERYT pocztowy, lat 59, wdowiec bezdzietny, właściciel folwarczku pod Krakowem, poszukuje gospodyni w średnim wieku wdowy lub panny, bezdzietnej. Małżeństwo możliwe. Zgłoszenia do „Gońca” pod „Kaktus”.

MODELKI o klasycznych kształtach na dwie godziny dziennie poszukuje się. Zgłoszenia pod „Akt” do Adm. Gońca Krakowskiego.

POTRZEBNY starszy i poważny mężczyzna lub kobieta dla dozoru nad łozami i cieleciami. Zgłoszenia pod „Dr Ch.” do Adm. Gońca Krak.

SKRADZIONA kartę demobilizacyjną na nazwisko Pigulski Józef, Kraków, unieważnia się. 3878

ZGUBIONE dokumenta wojskowe na nazwisko Serafiński Czesław, unieważnia się. 3876

UNIEWAŻNIA SIĘ zgubiony dokument bezterminowego urlopowania na nazwisko Rejzra Wincentego z Albigowej, p. Łańcut. 3874

ZGUBIONO kartę odroczenia Nr. 1111 proszę o zwrot niniejszej do oficera Ewidencyjnego w Krakowie. 3873

UNIEWAŻNIA SIĘ kartę powołania mieszkańca wsi Włobowice gminy Rzeźnia, Jana Dziura, wydaną w K. P. U. w Miechowie, oraz dowód osobisty. 3872

ZGINAŁ pies rasy wilczej, suka, która niedawno zległa, wczepnięta stęskniona. Nieprawny posiadacz będzie odpowiedzialny sędownie. Przyprowadzić na ul. Czarnowiejską 37 za wynagrodzeniem, dozorca wskaze.

WŁUGI MOTOROWE 6-cio skłobowe marki W. D. Hanomol, **WŁOCARNIE** bębnowe, **LOKOMOBILE** parowe, 2 wagony — **RAZWIĄZKI** żelaznych do płyty kuchennych, kompletne — **URZĄDZENIA TARTAKÓW** — **LOKOMOBILNY** parowe dla kosek polnych. **SAMOCHOZY** osobowe i ciężarowe, **SZKŁO** szkiełkowe 2 mm grube dostarczy natychmiast firma:

„PEDETE”
Kraków. ul. św. Tomasza, 15.

NA SEZON LETNI! MEBLE KOSZYKARSKIE

rolki kąpielowe, kosze i walize do podóży oraz inne wyroby koszykarskie
poleca 3884

SYNDYKAT KOSZYKARSKI w Krakowie, Floryańska 32.
Składy główne: Kraków, ul. Rzeźnicze 32 i Gołębia 14 (detaliczna sprzedaż)

Autobusy do wynajęcia

na przewozenie towarów lub osób. Za towary przewożone dają pełną gwarancję.
Jakób Stern, Kraków, Dietłowska 44.
Telefon 1093. 3839

MATERIAŁY BUDOWLANE

z piasku i cementu są trwale i tanie.
Udoskonalone maszyny do wyrobów cementowych: dachówki, cegły, pustaków, rur, cembrowin itd. **Sikawki** i narzędzia dla straży ogniowych
poleca 3815
FABRYKA MASZYN
Rzewuski i Ska, Warszawa, Ordynacka 7.

MIÓD
„Malaga” i „Kopowiec”
dostarcza hurtownie najtaniej
BROWAR MIODU „PSZCZOŁA”
Kraków-Podgórze
ulica Staromostowa L. 2. 3741

Na bardzo liczne propozycje wymiany maszyn do pisania innych systemów na nasze maszyny

„TORPEDO”
donosimy

że na podobne transakcje zgodzić się nie możemy, gdyż ze 120 maszyn do pisania mamy z 3-go i ostatniego transportu zaledwie kilkanaście. Tych kilkanaście doskonałych maszyn do pisania „Torpedo” możemy jeszcze dostarczyć po cenie konkurencyjnej.

„PION”
Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe
Lwów. ulica Lwowska 48. 3845

Do fabryki wódek i likierów w Kongresówce potrzebny jest odpowiedzialny **DESTYLATOR I LIKIERNIK**,
Z ofertami zwrócić się do pana Bergera, Warszawa, Wielka 54. 3864

Do **Pilsowania i gufrowania** przyjmują sklepy **„TECZA” i „WISŁA”**
Czarnowiejska 72, Długa 1 i 11 a, Karmelicka 1 i 9, Grodzka 42 i 51, Floryańska 29, Dietla 41, :: Sebastjana 10 oraz Zwierzyniecka 17. :: Podgórze: Nadwiślańska 8, Lwowska 16.
Czas wykonania według umowy. 3851

P. T.
Niniejszem mamy zaszczyt podać do publicznej wiadomości, iż z dniem dzisiejszym powierzyliśmy **generalne zastępstwo** naszych znanych w całym świecie wyrobów, jak: rowerów, składanych wózków dziecięcych, wózków plecionych i z drzewa, jak również stolików uniwersalnych z naszym ochronnym znakiem
„PREMIER”
panu Henrykowi Perlbergerowi
w Przemyślu, ul. Parkowa 3.
Upraszamy naszych Szan. Odbiorców o przyjęcie niniejszego doniesienia do łaskawej wiadomości i adresowanie od tej chwili zamówień na nasze powszechnie znane i cieszące się w kraju jaknajlepszą marką wyroby „Premier”, do wyżej wymienionego zastępcy generalnego. 3884
Premier-Werke, Eger.

NARESZCIE!
WSZYSCY PRZEKONALI SIĘ, ŻE NAJLEPSZE —
KRAJOWE I ZAGRANICZNE PASTY DO OBUWIA —
PRZEWYŻSZA DOBROCIA

ZORZA
NAGRODZONA MEDALEM
NA WYSTAWIE
KRAJÓWYCH I ZAGRANICZNYCH
PASTY DO OBUWIA

ponieważ:
ZORZA jest to jedyna pasta-krem najwyższego gatunku, wyrabiana z tłuszczów naturalnych.
ZORZA jest to jedyna pasta przetłuszczona, a nadmiar tłuszczu chroni skórę od pęknięcia.
ZORZE wystarczy używać raz na tydzień, pozostałe dni przecierając tylko tkaniną.
ZORZA najbardziej zeschniętą skórę czyni miękką, elastyczną i wielce trwałą.
ZORZA nawet starej, popękanej skórze, po kilkakrotnym użyciu nadaje wygląd nowej.
ZORZA chroni skórę od wilgoci i niszczącego działania potu. 3595

Kup, a znajdziesz milionówkę!
KRAJOWA WYTWORNIA CHEMICZNA
Warszawa, Nowolipki 72, dom wł., tel. 187-94 i 288-90.

POSZUKUJEMY 3 urzędników obznajomionych z manipulacją tartaczną. Kawalerzy mają pierwszeństwo. Oferty oraz odpisy świadectw, których się nie zwraca, skierować pod: **Polskie Towarzystwo Handlowe, Kraków, Sławkowska 1.** 3849

USZCZELNIENIA (pakunki) asbestowe, konopne, bawełniane impregnowane, łojowane grafitowane, ceny konkurencyjne. „Pilot”. Lwów, Bato-
rągo 4. 3773

CHŁOPCA do posług biurowych, wiek 14—16 lat, poszukuje zaraz **Powszechny Bank Obrotowy, Rynek gł. B.** Zgłoszenia ze świadectwami lub książką służbową między godz. 4 a 6-tą popołudniu. 3850

Dla Kółek Rolniczych i Konsumów dostarcza w każdej ilości bardzo dobrą

pastę do obuwia „Atom”. Cena za tuzin bez opakowania 100 marek. Wysyłamy pocztą za zaliczką. 3581
Biuro fabryki: **Kraków, ul. Floryańska L. 3, II. p.** 3799

MOTORY BENZYNOWE, ropowe, Diesla, elektryczne. Lokomobile, Maszyny parowe, Gatry każdej wielkości, szybka dostawa, fachowa porada poleca „Pilot” Lwów, Bato-
rągo 4. 3575

MYDŁO

do prania, najlepszej jakości, wysyła w paczkach po 5 kg. pocztą odpłatnie za zaliczką Mk 760 firma 3768

S. Binzer, Kraków
Radziwiłłowska L. 15.

SKRADZONE w Kinie Uciecha papiery wojskowe (kartę zwolnienia) ochotnika wojsk samochodowych Floryana Mieczysława 2 im. Gulkowskiego, ur. 4 maja 1903 w Krakowie, unieważnia się.

MĘCZYŹNĘ prawego charakteru, wysokiej kultury serca (arystokratę ducha) pragnie poznać młoda, subtelna, inteligentna kobieta. W banalności życia szuka niebanalnego przyjaciela. Zgłoszenia do Administracji Gońca Krak. pod Energięzna.

Kosze z zielonej wikliny na ziemniaki, węgle, jarzyny i t. p. poleca
SYNDYKAT KOSZYKARSKI S. A.
Kraków, ul. Floryańska L. 32. 8877

Wytwórnia wyrobów powroźniczych
SZYMONA BINCZYCKIEGO
w Krakowie, plac Kossaka
Skład w Podgórzu, ul. Brodzińskiego 4
wykonuje wszelkie roboty w zakresie powroźnictwa wchodzące po cenach konkurencyjnych. 3716

Ważne dla Kooperatyw, Stowarzyszeń, Kółek rolniczych i Biur Handlowych przy Sejmikach.

3719

Spiesz do firmy

Dom Handlowy
R. Goiński i Ska
Warszawa, ul. Bielańska 19, I. p.
Telefon 251-07.

a kupisz tam:

Manufakturę: sukna, korty, caji, szewioty, madepolamy, batysty, baje, płótna, surówkę, flanelę i t. p.

Trykotażę: koszulki ciepłe, pończochy, skarpetki i t. p., **Norymberszczyznę,**

Galanterję: nici i t. p., **Obuwie:** buty z cholewami, kamasze męskie, buciki damskie.

CENY HURTOWE! **UWAGA:** Na żądanie Szan. Klientell oddamy kupony. po cenach jak w cacych sztukach.

DOSTARCZAMY Z NASZEGO SKŁADU W KRAKOWIE.

Dział chemiczny:

Ałun, antichlor, chromałun, sól glauberska, magnezja carbonica, siarczan sody, soda bicarbona, salmiak, kwasek winny, ekstrakty (Haematine, Quebrach i drzewa kasztanowego), chromian potażu.

Z naszych fabryk farb:

Zieleń wapienna (Kalkgrün), czerwien (Engelrot), ultramaryna, czerń (Rebenswarz), satynober, złotawa (Goldoker), olejna czarna, cementowa czarna i czerwona oraz oryginalna ultramaryna marki Kraus-Setzer, jakoteż farby anilinowe oryginalne w puszkach po 1 kg., Kolumbia czarna F. F. Extra, Chicaga niebieskie 6 Bg, wełniano czarna 6 B (Wollschwarz 6 B).

Dział techniczny:

Oryginalne Remscheidskie stalowe odlewniczo-tyglowe piły jakoto: tartaki, cyrkularki wstążkowe i pociągowe (Band- und Zugsägen) oraz „Hochbrand-Sägeschärf-scheiben“, szmirgiel i szkło mielone we wszystkich okruszkach.

Papier szmirglowy.

Papier szklany.

Papier flintowy.

Płótno szmirglowe marki „Käfer“, oryginalne wiertacze spiralne, gwintowe i narzędzia fabrykatu Seligman-Hainholz.

Śruby i nity.

Kłódki wiszące i koszykarskie.

Tygle grafitowe.

Kamienie do ostrzenia kos i narzędzia do wyprostowania kos.

„TRAMAR” Towarzystwo Handlowe, Wiedeń I.

PLANKENGASSE Nr. 2

oraz Hamburg, Kraków, Budapeszt, Zagrzeb i Bukareszt.

Składy dla Polski: Kraków

Sebastjana L. 6 (Marwaskin)

gdzie uprasza się nadsyłać wszelkie zapytania. — O pozwolenia wywozu i przywozu firma się wystara. — Zapłata może być, skuteczną również w markach polskich.

3840

ZIEMSKI BANK KREDYTOWY

TOWARZYSTWO AKCYJNE WE LWOWIE.

Walne Zgromadzenie akcjonariuszy Ziemskiego Banku Kredytowego uchwaliło 22 grudnia 1920 r. podwyższyć kapitał akcyjny Banku z **35 milionów marek polskich, na 105 milionów Mkp.**, przez wydanie nowych 250.000 sztuk akcji po 280.— Mkp. im. wat. upoważniając zarazem Radę Zawiadowczą do oznaczenia bliższych warunków tej emisji.

W myśl tego upoważnienia Rada Zawiadowcza uchwaliła przeprowadzić powyższą emisję w 2 seryach po 35 milionów marek czyli po 125.000 sztuk nowych akcji po 280.— Mkp. im. wat.

Uchwały te Walnego Zgromadzenia i Rady Zawiadowczej Banku zostały zatwierdzone reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 9 lutego 1921 Nr. 411/Dk wydanym w porozumieniu z Ministerstwem przemysłu i handlu.

Pierwsza serya emisji t. j. 125.000 sztuk nowych akcji została do dnia 15 marca b. r. w zupełności rozebrana i pełno wpłacona.

Obecnie Rada zawiadowcza Banku rozpisuje:

SUBSKRYPCYĘ

drugiej seryi nowej emisji t. j. 125.000 sztuk nowych akcji po 280.— Mkp. im. wat. na następujących również przez Ministerstwo zatwierdzonych warunkach:

1. Dotychczasowym akcjonariuszom przysługuje prawo pierwszeństwa do poboru nowych akcji w ten sposób, że na dwie dawne akcje pobrać mogą nową akcję drugiej seryi.
Akcjonariusze, którzy nabyli akcje pierwszej seryi nowej emisji, korzystają z prawa poboru w drugiej seryi na równi z akcjonariuszami dotychczasowymi.
2. Nowe akcje uczestniczą w zyskach Banku począwszy od 1 stycznia 1921.
3. Kurs emisyjny nowych akcji wynosi dla akcjonariuszy wykonywujących prawo poboru 400.— Mkp., dla nowych subskrybentów 500.— Mkp. za 1 szt.
4. Ceny kupna należy przy zgłoszeniu złożyć w całości gotówką wraz z 5% odsetkami od tej ceny kupna za czas od 1 stycznia 1921 do dnia zapłaty, wraz z dopłatą 20 Mkp. od sztuki na koszt konfekcyi. Na uskutecznioną wpłatę wydane będą tymczasowe potwierdzenia.
5. Akcjonariusze, chcący wykonać prawo poboru, winni nadto przedłożyć swoje dawne akcje (bez arkuszy kuponowych), względnie tymczasowe potwierdzenia na nabyte akcje, celem uwidocznienia, na nich wykonania prawa poboru.
6. Termin subskrypcyi II seryi upływa z dniem 30 kwietnia 1921 r. bezpośrednio po tem Dyrekcya Banku uskuteczni przydział nowych akcji, podług swego uznania z tem, że za akcje nieprzydzielone Bank zwróci wpłacone kwoty z 3% odsetkami.

Zgłoszenia i wpłaty przyjmują:

Ziemski Bank Kredytowy w swoim Zakładzie centralnym we Lwowie, (ul. 3-go Maja 5), oraz w swoich Oddziałach: w Krakowie, (ul. Szepeńska 1), w Warszawie, (ul. Marszałkowska 151), w Lublinie (Krakowskie Przedmieście), w Gdańsku, Heiligen Geistgasse 134). 3690